

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการยุโรป

วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2558

ว่าด้วยการแจ้งให้ประเทศที่สามรับทราบความเป็นไปได้ที่จะถูกระบุว่าเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมายประมง ขาดการรายงาน และ

ไร้การควบคุม

(2015/C142/06)

COMMISSION DECISION

on notifying a third country of the possibility of being identified as a non-cooperating third country in fighting illegal, unreported and unregulated fishing

(2015/C142/06)

(แปลอย่างไม่เป็นทางการโดยนายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ และทีมงาน)

คณะกรรมการการยุโรป

THE EUROPEAN COMMISSION,

เพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับการทำงานของสหภาพยุโรป

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union,

เพื่อให้เป็นไปตามประกาศกฎระเบียบสหภาพยุโรป ที่ (EC) No.1005/2008 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551 ว่าด้วยการจัดตั้งระบบของประชาคมยุโรปเพื่อป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Council Regulation (EC) No 1005/2008 of 29 September 2008 establishing a community system to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ที่ (EEC) No 2847/93 (EC)

* ที่มาของเอกสาร : [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015D0429\(02\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015D0429(02)&from=EN)

No 1936/2001 และ (EC) No 601/2004 และยกเลิกกฎระเบียบฯ ที่ (EC) No 1093/94 และ (EC) No 1447/1999^[1] โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ 32 ของระเบียบดังกล่าว

Having regard to Council Regulation (EC) No 1005/2008 of 29 September 2008 establishing a Community system to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing, amending Regulations (EEC) No 2847/93, (EC) No 1936/2001 and (EC) No 601/2004 and repealing Regulations (EC) No 1093/94 and (EC) No 1447/1999⁽¹⁾, and in particular Article 32 thereof,

โดยที่ :

Whereas:

1. บทนำ

INTRODUCTION

- (1) ประกาศกฎระเบียบสหภาพยุโรป ที่ (EC) No.1005/2008 (ตามกฎระเบียบ IUU) ว่าด้วยการจัดตั้งระบบของประชาคมยุโรปเพื่อป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม

Regulation (EC) No 1005/2008 ('the IUU Regulation') establishes a Union system to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated (IUU) fishing.

- (2) กฎระเบียบ IUU ส่วนที่ 6 กำหนดขั้นตอนในการระบุประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ (ในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม) การดำเนินกรรมวิธีทางการทูต (ยื่นหนังสือแจ้งเตือน) ให้ประเทศที่สามรับทราบ การจัดทำบัญชีรายชื่อประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ การถอดรายชื่อประเทศดังกล่าวออกจากบัญชี การเผยแพร่บัญชีรายชื่อประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ และมาตรการฉุกเฉินใดๆ ต่อสาธารณะ

Chapter VI of the IUU Regulation lays down the procedure to identify non-cooperating third countries, the *démarches* in respect of such countries, the establishment of a list of such countries, the removal from that list, the publicity of that list and any emergency measures.

- (3) ตามข้อ 32 ของกฎระเบียบ IUU คณะกรรมาธิการฯ จะดำเนินการแจ้งเตือนให้ประเทศที่สามทราบถึงความเป็นไปได้ ว่าประเทศดังกล่าวถูกจัดให้เป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือฯ โดยการแจ้งเตือนดังกล่าวเป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้น ทั้งนี้หลักเกณฑ์การแจ้งเตือนเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ 31 ของกฎระเบียบ IUU คณะกรรมาธิการฯ ยังต้องเป็นผู้ดำเนินกรรมวิธีทางการทูต (ยื่นหนังสือแจ้งเตือน) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 32 ของระเบียบดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้อง

[1] OJ L 286, 29.10.2008, p. 1.

ประเทศที่สามที่ถูกแจ้งเตือน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะกรรมาธิการฯ ต้องระบุไว้ในหนังสือแจ้งเตือนถึงข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงที่สำคัญ และข้อพิจารณาที่แฝงอยู่ภายใต้การชี้ประเด็นดังกล่าว โดยให้โอกาสประเทศเหล่านั้นในการชี้แจงและแสดงหลักฐานเพื่อหักล้างประเด็นที่ถูกชี้หรือหากเห็นว่าเหมาะสม กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อปรับปรุง และดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว คณะกรรมาธิการฯ ต้องให้เวลาที่เพียงพอในการตอบหนังสือแจ้งเตือน และให้เวลาที่พอสมควรสมผลในการแก้ไขสถานการณ์ แก่ประเทศที่สามที่ถูกแจ้งเตือนด้วย

In accordance with Article 32 of the IUU Regulation, the Commission is to notify third countries of the possibility of their being identified as non-cooperating countries. Such notification is of a preliminary nature. The notification is to be based on the criteria laid down in Article 31 of the IUU Regulation. The Commission is also to take all the *démarches* set out in Article 32 of that Regulation with respect to the notified third countries. In particular, the Commission is to include in the notification information concerning the essential facts and considerations underlying such identification, provide those countries with the opportunity to respond and provide evidence refuting the identification or, where appropriate, a plan of action to improve and measures taken to rectify the situation. The Commission is to give to the notified third countries adequate time to answer the notification and reasonable time to remedy the situation.

- (4) ตามข้อ 31 ของกฎระเบียบ IUU คณะกรรมาธิการฯ จะระบุประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม โดยประเทศที่สามดังกล่าวจะได้รับการระบุว่าเป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือฯ หากไม่สามารถดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายสากลในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า รัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของตลาด ในอันที่จะป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม

Pursuant to Article 31 of the IUU Regulation, the Commission is to identify third countries that it considers as non-cooperating countries in fighting IUU fishing. A third country is to be identified as non-cooperating if it fails to discharge the duties incumbent upon it under international law as flag, port, coastal or market State, to take action to prevent, deter and eliminate IUU fishing.

- (5) การจะระบุว่าเป็นประเทศใดเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือฯ จะขึ้นอยู่กับ การตรวจสอบข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ 31 (2) ของกฎระเบียบ IUU

The identification of non-cooperating third countries is to be based on the review of all information as set out under Article 31(2) of the IUU Regulation.

- (6) ตามข้อ 33 ของกฎระเบียบ IUU คณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป จะเป็นผู้จัดทำรายชื่อประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ โดยมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ 38 ของกฎระเบียบ IUU จะนำไปใช้กับประเทศเหล่านั้น

In accordance with Article 33 of the IUU Regulation, the Council is to establish a list of non-cooperating third countries. The measures set out, inter alia, in Article 38 of the IUU Regulation apply to those countries.

- (7) ตามข้อ 20 (1) ของกฎระเบียบ IUU การยอมรับใบรับรองการจับสัตว์น้ำที่ผ่านการตรวจสอบแล้วจากเป็นประเทศที่สามที่เป็นรัฐเจ้าของธง ต้องมีการแจ้งไปยังคณะกรรมการฯ เพื่อให้ทราบถึงการเตรียมการต่าง ๆ ในการปฏิบัติ ควบคุม และบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนมาตรการในการอนุรักษ์และจัดการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เรือประมงของประเทศที่สามที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตาม

Pursuant to Article 20(1) of the IUU Regulation, the acceptance of validated catch certificates from third country flag States is subject to a notification to the Commission of the arrangements for the implementation, control and enforcement of laws, regulations and conservation and management measures which must be complied with by the fishing vessels of the concerned third countries.

- (8) ตามข้อ 20 (4) ของกฎระเบียบ IUU คณะกรรมการฯ จะร่วมมือด้านการบริหารกับประเทศที่สาม ในขอบเขตที่เกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบ (IUU)

In accordance with Article 20(4) of the IUU Regulation, the Commission is to cooperate administratively with third countries in areas pertaining to the implementation of that Regulation.

2. ขั้นตอนส่วนที่เกี่ยวกับราชอาณาจักรไทย

PROCEDURE WITH RESPECT TO KINGDOM OF THAILAND

- (9) คณะกรรมการฯ ได้รับประกาศความเป็นรัฐเจ้าของธงของราชอาณาจักรไทย ตามข้อกำหนดของกฎระเบียบ IUU ข้อ 20 เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2552 เรียบร้อยแล้ว

The notification of the Kingdom of Thailand as flag State was received by the Commission in accordance with Article 20 of the IUU Regulation on 6 October 2009.

- (10) ระหว่างวันที่ 18 - 22 เมษายน 2554 โดยการสนับสนุนของหน่วยงานควบคุมการทำประมงยุโรป (European Fisheries Control Agency - EFCA) คณะกรรมการฯ เดินทางไปเยือน

ประเทศไทย ตามบริบทของความร่วมมือในการบริหาร ตามข้อกำหนดของกฎระเบียบ IUU ข้อ 20 (4)

From 18 to 22 April 2011, the Commission, with the support of the European Fisheries Control Agency (EFCA), carried out a visit to Thailand in the context of administrative cooperation provided for in Article 20(4) of the IUU Regulation.

- (11) การเยือนมีขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการของประเทศไทยในการดำเนินงานเพื่อนำไปปฏิบัติ ควบคุม และบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการการอนุรักษ์และจัดการที่เรือประมงจะต้องปฏิบัติตาม มาตรการของไทยดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยดำเนินการตามพันธกรณีในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม และเพื่อตอบสนองความต้องการ และตามข้อกำหนดในการดำเนินการในเรื่องใบรับรองการจับสัตว์น้ำของสหภาพยุโรป

The visit sought to verify information concerning Thailand's arrangements for the implementation, control and enforcement of laws, regulations and conservation and management measures which must be complied with by its fishing vessels, measures taken by Thailand in order to implement its obligations in the fight against IUU fishing and to fulfil its requirements and points pertaining to the implementation of the catch certification scheme of the Union.

- (12) รายงานการเดินทางไปเยือนฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ถูกส่งไปยังประเทศไทย เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2554

The final report of the visit was sent to Thailand on 30 June 2011.

- (13) การประชุมทางเทคนิคระหว่างไทยกับคณะกรรมาธิการฯ มีขึ้นเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2555 ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้เป็นปัจจุบัน ตามกฎระเบียบ IUU มาตั้งแต่เดือนเมษายน 2554 โดยนำเสนอ (ร่าง) พระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และพร้อมที่จะเสนอเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร โครงการจัดทำระบบติดตามเรือประมงไทย (Vessel Monitoring System Program) ที่มีการเปิดตัวและมีแผนที่จะดำเนินการในปี 2556 และร่างแผนปฏิบัติการแห่งชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ฉบับสมบูรณ์ ที่พร้อมสำหรับการแปล

A technical meeting took place between Thailand and Commission services on 27 April 2012. Thailand provided an update on developments since April 2011 regarding the implementation the IUU regulation. Thailand presented a revised Fisheries Act accepted by Cabinet and ready for adoption by the Senate and Parliament, a Vessel Monitoring System program that had been launched with

further rollout planned for 2013 and a final draft National Plan of Action on IUU that was ready for translation.

- (14) คณะกรรมการฯ เดินทางไปตรวจเยี่ยมประเทศไทย เพื่อติดตามการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปเยือนครั้งแรก ระหว่างวันที่ 9 - 12 ตุลาคม 2555

A subsequent visit of the Commission to Thailand to follow up the actions taken in the first visit was conducted from 9 to 12 October 2012.

- (15) รายงานการตรวจเยี่ยมฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ถูกส่งไปยังประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555

The final report of the visit was delivered to Thailand on 9 November 2012.

- (16) ประเทศไทยส่งข้อมูลเพิ่มเติม (ให้คณะกรรมการฯ) เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2555 และส่งความคิดเห็นที่มีต่อรายงานการตรวจเยี่ยมฉบับเดือนพฤศจิกายน 2555 เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2556

Thailand submitted additional information 29 November 2012 and its comments to the visit report of November 2012 on 23 January 2013.

- (17) วันที่ 15 กุมภาพันธ์ (2556) คณะกรรมการฯ ตอบกลับความคิดเห็นของประเทศไทยที่มีต่อรายงานการตรวจเยี่ยมของคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2556

On 15 February the Commission responded to the comments in the report from Thailand dated 23 January 2013.

- (18) ประเทศไทยให้ข้อมูลเพิ่มเติม ในรูปแบบของแผนปฏิบัติการในการปรับปรุงระบบการตรวจสอบย้อนกลับสำหรับสินค้าประมงที่นำเข้า เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2556

Thailand provided additional information in the form of an action plan to improve traceability systems for imported fishery products on 11 April 2013.

- (19) การเดินทางของคณะกรรมการฯ ไปยังประเทศไทย เพื่อติดตามผลการดำเนินงานที่เกิดจากการเยือนครั้งก่อนเมื่อเดือนตุลาคม 2555 มีขึ้นระหว่างวันที่ 8 - 9 ตุลาคม 2557

A subsequent visit of the Commission to Thailand to follow up the actions taken in the October 2012 mission was conducted from 8 to 9 October 2014.

- (20) รายงานการตรวจเยี่ยมฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ถูกส่งไปยังประเทศไทย เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2557 โดยคณะกรรมการฯ ยอมรับระหว่างการเยือนว่า ความคืบหน้าในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องของไทยนับตั้งแต่ปี 2554 นั้น มีน้อยหรือไม่มีเลย

The final report of the visit was sent to Thailand on 29 October 2014. The Commission established during the visit that little or no progress had been achieved on the critical weaknesses detected from 2011.

- (21) มีการประชุมระหว่างประเทศไทยกับคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2557 ในการประชุมประเทศไทยได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาภายหลังการประชุม ประเทศไทยได้ส่งความคิดเห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษรจำนวนหนึ่ง (ให้คณะกรรมการฯ) วันที่ 28 มกราคม 2558 ประเทศไทยส่งพระราชบัญญัติการประมงที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ฉบับไม่เป็นทางการ ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2558 (อ้างถึงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558) (ช่วงเวลาดังกล่าวร่างพระราชบัญญัติการประมง ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว และอยู่ระหว่างขั้นตอนการทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย-ผู้แปล)

A meeting took place between Thailand and Commission services on 19 November 2014 in which additional comments were stated by Thailand. Thailand provided, subsequent to the meeting, a number of written representations. On 28 January 2015 Thailand submitted an unofficial version of the revised Fisheries Act which was published on 9 January 2015 (reference Fisheries Act B.E. 2558 (2015)).

- (22) ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคีสมาชิกของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission : IOTC) ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982 : UNCLOS)

Thailand is a member of the Indian Ocean Tuna Commission (IOTC). Thailand has ratified the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS).

- (23) เพื่อประเมินผลการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า รัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของตลาด ตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างประเทศตามที่อ้างไว้ในข้อ (22) และเป็นที่ยอมรับโดยองค์การที่เกี่ยวข้องการจัดการประมงระดับภูมิภาค (Regional Fisheries Management Organization : RFMO) ซึ่งกล่าวถึงในข้อดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็น เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการดังกล่าว (พิจารณาว่าประเทศไทยปฏิบัติตามพันธกรณีของกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่) เนื้อหาของกฎหมายหลักที่ใช้ในการจัดการด้านการประมงของไทยในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และพระราชบัญญัติการประมง ฉบับแก้ไข เดือนมกราคม 2558 ซึ่งคาดว่าจะมีผลใช้บังคับในปี 2558 รวมทั้งยังมีกฎกระทรวงและการประกาศอื่น ๆ ที่ครอบคลุมการจัดการการประมงในด้านต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนหนึ่ง ทั้งนี้ กฎหมายและกฎระเบียบดังกล่าว มีมานานกว่า 10 ปี และไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน ทางกรมไทย

ยอมรับถึงความจำเป็นในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง และได้ใช้เวลาหลายปีในการแก้ไขบทวน

In order to evaluate the compliance of Thailand with its international obligations as flag, port, coastal or market State as set out in the international agreements referred to in recital 22 and established by the relevant Regional Fisheries Management Organisation (RFMO) mentioned in that recital, the Commission sought and analysed all the information it deemed necessary for the purpose of that exercise. The current main legal text for Thai fisheries management is the Fisheries Act of 1947. The revised publication of January 2015 is expected to come into force in 2015. This is complemented by a number of ministerial regulations and notifications covering technical aspects of fisheries management. Most of these texts are more than 10 years old and have not been updated. The authorities of Thailand have accepted the need for revision of the fisheries act and work for years to develop the new instrument.

- (24) คณะกรรมาธิการฯ ยังใช้ข้อมูลที่ได้มาจากเอกสารที่จัดพิมพ์โดยคณะกรรมาธิการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย ตลอดจนข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

The Commission also used information derived from available data published by IOTC as well as publicly available information.

3. ความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะถูกระบุว่าเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ POSSIBILITY OF THAILAND BEING IDENTIFIED AS A NON-COOPERATING THIRD COUNTRY

- (25) ตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 31 (3) คณะกรรมาธิการฯ ได้วิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า รัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของตลาด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทบทวนการดำเนินการของคณะกรรมาธิการฯ ในการนำรายชื่อ (ประเทศไทย) บรรจุไว้ในบัญชี (รายชื่อประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงแบบ IUU) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 31 (4) (7) ของกฎระเบียบ IUU

Pursuant to Article 31(3) of the IUU Regulation, the Commission analysed the duties of Thailand as flag, port, coastal or market State. For the purpose of that review the Commission took into account the criteria listed in Article 31(4) to (7) of the IUU Regulation

3.1. การทำผิดซ้ำของเรือที่ทำการประมงผิดกฎหมาย IUU และการค้าผลิตภัณฑ์ประมงที่ได้จากการทำประมง แบบ IUU (ตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 31 (4))

Recurrence of IUU Vessels and IUU trade flows (Article 31(4) of the IUU Regulation)

- (26) (การพิจารณาของ) คณะกรรมาธิการฯ ตั้งอยู่บนข้อมูลพื้นฐานที่ได้รับทั้งจากการไปตรวจเยี่ยมในสถานที่จริง และข้อมูลที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณะว่า มีเรือประมงอย่างน้อย 11 ลำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำประมงแบบ IUU ในช่วงปี 2553 – 2557 ^{[2] [3] [4]}

The Commission established on the basis of information retrieved from its on-the-spot visits and of publically available information that at least 11 vessels have been involved in IUU activities during the 2010 to 2014 ^{(2) (3) (4)} period.

- (27) บนพื้นฐานของหลักฐานที่ได้รับ มีรายงานว่า เรือที่ติดธงไทยมีความตั้งใจที่จะกระทำการละเมิดอย่างร้ายแรงต่อมาตรการการอนุรักษ์และการจัดการในพื้นที่ทำการประมงที่เกี่ยวข้อง โดยทำการจับปลาโดยไม่มีใบอนุญาตที่ถูกต้อง ใบอนุญาต หรือเอกสารการอนุญาตที่ออกโดยรัฐเจ้าของธง หรือรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง ทำการประมงโดยไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ระบบการติดตามเรือ (VMS) ไว้บนเรือในเขตทะเลหลวงและในรัฐชายฝั่ง ซึ่งเป็นเขตที่เรือประมงที่ติดธงประเทศอื่น ๆ ทุกลำจะต้องติดตั้งอุปกรณ์ติดตามเรือ นำเสนอข้อมูลที่ผิดพลาดเกี่ยวกับพื้นที่ประมงที่ได้รับใบอนุญาตให้จับสัตว์น้ำจากทางการไทย และการนำผลิตภัณฑ์ประมงนั้นเข้ามายังสหภาพยุโรป มีการปลอมแปลงหรือปกปิดเครื่องหมายสถานะหรือการลงทะเบียน ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐชายฝั่งในการตรวจสอบเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการการอนุรักษ์และการจัดการ นอกจากนี้ เรือประมงเหล่านี้บางลำยังไม่มีกำบังและรายงานการเข้า-ออก และให้ข้อมูลการจับสัตว์น้ำแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐชายฝั่งตามที่กำหนด กรมประมงของไทยมีการสอบสวนเพียงกรณีเดียว (จากกรณีที่เกิดขึ้นทั้งหมด) ดังรายละเอียดที่ได้อธิบายไว้ในเอกสารการวินิจฉัยนี้ (ข้อ 79) แต่ไม่มีหลักฐานในกรณีอื่นๆ ชี้แจงมายังคณะกรรมาธิการฯ

[2] Information (2010 infringements) retrieved from country report 'Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing', EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

[3] Information (2011 infringements) retrieved from IOTC data available on : <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-R%5BE%5D.pdf> and pages 5-6 of <http://iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-08a%5BE%5D.pdf> as of 27.11.2014.

[4] Information (2014 infringements) retrieved from PNG Loop Online news <http://www.pngloop.com/2014/10/27/record-12-fishing-vessels-investigation-ffas-operation-kurukuru/and> <http://www.emtv.com.pg/article.aspx?slug=Illegal-Fishing-Vessels-Apprehended&> as of 20.11.2014.

Based on the evidence retrieved, Thai flagged vessels are reported to have committed the following serious infringements contrary to the conservation and management measures of the fishing areas concerned, as they have: fished without a valid licence, authorisation or permit issued by the flag State or the coastal States concerned; fished without Vessel Monitoring System (VMS) equipment on-board in the high seas and in coastal States where VMS is a requirement for all foreign flagged vessels; presented erroneous information regarding fishing areas to obtain validation of catch certificates from the Thai authorities and importation of the products into the EU; falsified or concealed their markings, identity or registration; obstructed the work of coastal State officials in the exercise of their duties in inspecting for compliance with the applicable conservation and management measures. Furthermore, some of these vessels did not fulfil their obligations to record and report entry, exit and catch data to the coastal states authorities. The Thai Department of Fisheries (DOF) has investigated one of the cases as explained in this Decision (recital 79) but no evidence of other actions were provided to the Commission.

- (28) ในเดือนตุลาคมปี 2557 เรือประมงไทย 5 ลำ ถูกจับเนื่องจากทำการประมงผิดกฎหมายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะปาปัวนิวกินี [Papua New Guinea' (PNG) Exclusive Economic Zone (EEZ)] การไม่ติดตั้งอุปกรณ์ระบบติดตามเรือ (VMS) ไว้ในเรือประมง ทำให้เรือประมงส่วนมากของไทย (ตามที่ได้อธิบายไว้ในข้อ 37) มีจุดอ่อนในการเชื่อมโยงข้อมูลกับรัฐเพื่อนบ้าน (ส่วนที่ 3.2 ของเอกสารฉบับนี้) แสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงในการทำการประมงแบบ IUU ที่จะเกิดขึ้นในกองเรือประมงไทยมีอยู่ในระดับสูง ดังจะเห็นได้จากการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของกองเรือประมงไทยในกิจกรรมการทำประมงแบบ IUU ในมหาสมุทรแปซิฟิก และอินเดียตะวันตก ในช่วงปี 2554 - 2557 (ตามที่ระบุไว้ในข้อ 26) พื้นที่และการแผ่ขยายของปฏิบัติการการทำประมงแบบ IUU มีความสัมพันธ์กับการกระจายตัวของกองเรือประมงนอกน่านน้ำไทย ก่อนปี 2555

In October 2014, 5 Thai vessels were arrested for fishing illegally in Papua New Guinea' (PNG) Exclusive Economic Zone (EEZ). The absence of VMS on-board most Thai vessels (as described in recitals 37) combined with weak collaboration with neighbouring states (Section 3.2 of this Decision) suggests that the risk of IUU activity occurring in the Thai fleet is high. This is supported by the extensive distribution of Thai vessels involved in IUU activities in the Indian and Western Pacific oceans in 2011 to 2014 (as stated in recital 26). The location and spread of these incidences tie in with that of the distribution of the Thai distant water fleet prior to 2012.

- (29) ในอดีต กองเรือประมงไทยจับสัตว์น้ำได้คิดเป็นร้อยละ 40 ของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการประมงทะเลทั้งหมด ผลผลิตดังกล่าวได้ลดลงอย่างมากในหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการทำประมงที่เกินขนาด มีการจับสัตว์น้ำกันจนเกินกว่าปริมาณที่พึงจับได้ในน่านน้ำไทย^[5] ทั้งสัตว์น้ำหน้าดินและปลาผิวน้ำ ในปี 2550 มีรายงานว่า กองเรือประมงไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีมากกว่า 460 ลำ เข้าทำการประมงในน่านน้ำของประเทศอินโดนีเซีย กัมพูชา มาเลเซีย บังกลาเทศ โชมเลีย มาดากัสการ์ และพม่า วันนี้นักเรือประมงนอกน่านน้ำถูกจำกัดจำนวน มีเรือประมงเพียง 10 ลำ ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำประมงเบ็ดราวในเขตมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) และเรือประมงอวนลากเพียง 52 ลำ ที่ได้รับอนุญาตสำหรับการจับปลาในปาปัวนิวกินี การลดปริมาณลงของมวลสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย ประกอบกับพื้นที่การทำประมงที่ลดลงอันเนื่องมาจากการสูญเสียสิทธิในการเข้าถึงน่านน้ำประเทศที่สาม ทำให้เชื่อว่ามีเรือประมงจำนวนมากยังคงทำการประมงอย่างผิดกฎหมาย โดยไม่มีการควบคุม หรือการรายงานผลจับสัตว์น้ำทั้งในเขตทะเลหลวง และในน่านน้ำของรัฐชายฝั่งต่าง ๆ

Historically the Thai fleet contributed to 40 % of overall marine capture fisheries production. This has considerably declined in recent years due to overfishing of demersal and pelagic stocks in Thai waters⁽⁵⁾. In 2007, the Thai fleet was reported to be fishing in Indonesia, Cambodia, Malaysia, Bangladesh, Somalia, Madagascar and Myanmar with more than 460 known vessels. Today the distant water fleet is reduced to 10 longliners authorised to fish in the IOTC area and 52 trawlers licenced to fish in Papua New Guinea. The decline of fish stocks in Thai territorial waters combined with reduced fishing area through the loss of rights of access to third country waters suggests that high number of fishing vessels continue to operate illegally without regulation or reporting of catches both on the high seas and in coastal States waters.

- (30) นับตั้งแต่ปี 2554 กองเรือประมงไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นมากกว่า 15,000 ลำ ปัจจุบัน ประเมินการว่ามีเรือประมงอยู่จำนวน 40,000 ลำ โดย 7,000 ลำ เป็นเรือประมงพาณิชย์ (แต่ละลำมีน้ำหนักมวลรวมมากกว่า 20 ตันกรอส) จากจำนวนเรือทั้งหมด มีเรื่อน้อยกว่า 1 ใน 5 จากทั้งหมดที่ใช้สมุดปูมเรือ (logbooks) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทำประมงส่วนใหญ่ขาดการรายงาน ซึ่งในกรณีนี้แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนในฐานะรัฐชายฝั่งที่ต้องดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่า มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศตนตามปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา

[5] Information retrieved from country report 'Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing', EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

61 และ 62 ของอนุสัญญา UNCLOS นอกจากนี้ ยังเป็นการละเมิด ข้อ 24 ของแผนปฏิบัติการสากลในการดำเนินการเพื่อป้องกันยับยั้งและกำจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU IPOA ^[6]) ที่กำหนดให้เป็นภาระผูกพันที่จะต้องส่งสมุดปุมเรือที่มีการบันทึกการจับปลาอย่างสม่ำเสมอ

The fleet has expanded by more than 15,000 vessels since 2011, now reaching *circa* 40,000 vessels of which 7,000 are classified as commercial vessels (each having a gross tonnage of more than 20 tonnes). Of the total, less than a fifth use logbooks, which suggests that the majority of catches go unreported. In this respect, Thailand has failed to uphold its responsibilities as coastal State to ensure optimum utilization of fishery resources in its EEZ according to scientific, environmental and economic factors as prescribed for in Articles 61 and 62 of UNCLOS. This also contravenes point 24 of the International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing (IPOA IUU ⁽⁶⁾) that provides for the obligation to submit regularly logbook information on catches.

- (31) จากข้อ 28 - 30 แสดงให้เห็นว่า การทำประมงและอุตสาหกรรมการประมงของไทย ตกอยู่ในสภาพของการลดลงของปริมาณมวลรวมของสัตว์ การลดลงของพื้นที่ทำประมง (การปิดพื้นที่ของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (EEZ) และการสูญเสียสิทธิในการเข้าถึงน่านน้ำของชายฝั่งของประเทศที่สาม) และการเพิ่มขึ้นของการทำประมง (เรือประมงพาณิชย์ 4,000 ลำในปี 2554 เพิ่มขึ้นเป็น 7,000 ลำ ในปี 2557) ข้อเท็จจริงที่อธิบายไว้ในข้อดังกล่าวข้างต้น สนับสนุนข้อสรุปเบื้องต้นว่า กองเรือประมงไทยมีการทำการประมงที่ผิดกฎหมายนอกน่านน้ำไทย โดยสัตว์น้ำที่จับได้ไม่มีการรายงาน หรือรายงานเท็จ

Recitals 28 to 30 demonstrate that Thailand's fisheries and industry are characterised by declining fish stocks, reduced fishing area (EEZ area closures and loss of access to third country coastal states waters) and an increasing fishing capacity (*circa* 4,000 commercial vessels in 2011 to 7,000 in 2014). The facts described in these recitals all support the preliminary conclusion that the Thai fleet operates illegally outside Thai territorial waters with catches are either unreported or mis-declared.

- (32) จากข้อมูลที่ปรากฏในข้อ 26 27 28 และ 31 คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนในฐานะรัฐเจ้าของธง ในอันที่จะป้องกันกองเรือประมงของตนจากการมีส่วนร่วมในทำกิจกรรมแบบ IUU ซึ่งในกรณีนี้

^[6] International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2001.

มาตรา 94 (2) (b) ของอนุสัญญาฯ UNCLOS บัญญัติให้รัฐเจ้าของธงต้องถืออำนาจในการบังคับใช้กฎหมายแห่งรัฐตน เหนือเรือที่ติดธงของรัฐนั้นๆ รวมทั้งการดำเนินการใด ๆ ของหัวหน้าผู้ควบคุมเรือ (ไต่ก้ง-ผู้แปล) เจ้าหน้าที่และลูกเรือที่อยู่ในเรือ บทบัญญัติยังกำหนดให้รัฐเจ้าของธงมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการหรือให้ความร่วมมือกับรัฐอื่นในการดำเนินการ เช่น มาตรการของชาตินั้น ๆ ที่อาจมีความจำเป็นเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในเขตทะเลหลวงด้วย

With regard to information laid down in recitals 26, 27, 28 and 31, the Commission considers that Thailand has failed to uphold its responsibilities as flag State to prevent its fleet from engaging in IUU activities. In this respect it is recalled that, pursuant to Article 94(2)(b) of the UNCLOS, the flag State must assume jurisdiction under internal law over ships flying its flag, including the actions of master, officers and crew on-board. It is noted that the flag State has the duty to take, or to cooperate with other States in taking, such measures for their respective nationals as may be necessary for the conservation of living resources of the high seas.

- (33) ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 31 (4) (b) คณะกรรมาธิการฯ ยังได้ตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการของประเทศไทยในกรณีการส่งผลิตภัณฑ์ประมงที่ได้จากการทำการประมงแบบ IUU เข้าสู่ตลาดอีกด้วย

Under Article 31(4)(b), the Commission also examined the measures taken by Thailand in respect of access of fisheries products stemming from IUU fishing to its market.

- (34) คณะกรรมาธิการฯ ได้วิเคราะห์เอกสาร และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง และควบคุมการทำประมงทะเลของไทย รวมทั้งผลิตภัณฑ์ประมงที่นำเข้า ผลจากการประเมิน คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเทศไทยไม่สามารถทำให้มั่นใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งเข้ามายังท่าเรือของไทย และโรงงานแปรรูป มิได้เกิดจากการประมงแบบ IUU ทางการไทยไม่สามารถที่จะแสดงให้เห็นว่า ตันมีข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อประกอบการรับรองความถูกต้องตามกฎหมายสำหรับสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูปที่ส่งไปยังตลาดสหภาพยุโรป องค์ประกอบหลักที่เป็นพื้นฐานของการประเมินของคณะกรรมาธิการฯ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

The Commission analysed documentation and other information relating to Thailand's monitoring and control of its marine capture fisheries and that of imported products. Following this assessment, the Commission considers that Thailand cannot ensure fishery products entering its ports and processing plants do not stem from IUU fishing. The Thai authorities were not able to

demonstrate they have all the necessary information required to certify the legality of imports and processed products destined for the EU market. The main elements at the basis of the Commission's assessment are summarised hereinafter.

- (35) การจดทะเบียนและการออกใบอนุญาตให้กับเรือประมงไทย ดำเนินการโดยกรมเจ้าท่า และกรมประมง ตามลำดับ ซึ่งต่อมาต่างได้ทำงานร่วมกันมาตั้งแต่ปี 2553 จำนวนเรือที่จดทะเบียนมีเพิ่มขึ้นเป็นเกือบสองเท่าในปี 2554 ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ทางการส่งเสริมสนับสนุนให้เรือที่ไม่ได้จดทะเบียน และไม่มีใบอนุญาตมาดำเนินการจดทะเบียน

Registration and licensing of Thai vessels is done by the Marine Department (MD) and Department of Fisheries (DOF) respectively, the latter involved in both activities since 2010. The number of registered vessels almost doubled in 2011 following an exercise in which the authorities encouraged non-registered and non-licensed vessels to register.

- (36) การเดินทางไปเยือน เมื่อปี 2555 พบว่าทั้งสองหน่วยงาน (กรมเจ้าท่าและกรมประมง) ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนไม่มีความร่วมมือกันในการดำเนินการจดทะเบียนเรือจริง ข้อมูลทะเบียนเรือของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกันจำนวน 2-3 พันลำ การขาดความร่วมมือระหว่างกรมเจ้าท่าและกรมประมงทำให้ความสามารถของประเทศไทยในการตรวจสอบขนาด และศักยภาพของกองเรือประมงอ่อนแอลง และช่วยให้ผู้ประกอบการประมงที่ทำผิดกฎหมายดำเนินการจากประเทศไทยได้โดยไม่ถูกตรวจสอบ ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่เรือประมงไทยสามารถทำการประมงได้โดยไม่จดทะเบียน หรือไม่มีใบอนุญาต และขนถ่ายสินค้าประมงที่ไม่มีการจดแจ้งข้อมูลขึ้นฝั่งเพื่อการแปรรูปจึงยังคงมีอยู่สูง

The 2012 visit revealed that the two departments involved in registration do not cooperate and that difference in number of registered vessels varies by a few thousand. The absence of cooperation between MD and DOF weakens the ability of Thailand to monitor the size and capacity of the fleet and allows would be illegal operators to operate from Thailand without detection. The risk that Thai vessels operate without registration or licence and land undeclared catches for processing is still high.

- (37) นอกจากนี้ การขาดการติดตั้งอุปกรณ์ระบบติดตามเรือ (VMS) เพื่อใช้ในการตรวจสอบแหล่งประมง เป็นการทำลายกระบวนการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำของไทย ซึ่งทางการไทยไม่สามารถตรวจสอบ และพิสูจน์ความถูกต้องของแหล่งที่จับสัตว์น้ำอย่างเป็นระบบและเป็นอิสระตามที่ผู้ประกอบการประมงแจ้งได้ ในกรณีนี้ ประเทศไทยจึงล้มเหลวในการปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ถึงความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง

ควบคุม และตรวจสอบการประกอบกิจการประมง ตามบทบัญญัติในมาตรา 94 ของอนุสัญญา UNCLOS และข้อ 24 ของแผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU

Furthermore, the lack of VMS as a tool to monitor fishing activity location undermines the validation process of Thai catch certificates as the authorities cannot systematically and independently verify and cross check area of capture with those declared by operators. In this respect, Thailand fails to comply with requirements to ensure comprehensive and effective monitoring, control and surveillance of fishing under Article 94 of UNCLOS and Paragraph 24 of the IPOA-IUU.

- (38) เรือประมงของประเทศที่สามไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย ประเทศไทยมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงที่มาจากประเทศที่สามเป็นจำนวนมาก ทั้งที่มาจากประเทศที่ได้รับการแจ้งเตือน และประเทศที่ไม่ได้รับการแจ้งเตือน (จากสหภาพยุโรป-ผู้แปล)

Third country vessels are not authorised to fish in Thai waters. Thailand processes large quantities of third country fishery products from both notified and non-notified third countries.

- (39) ปลาที่มาจากประเทศที่สามบางส่วน มาจากเรือที่ติดธงของประเทศสามที่ได้รับการประกาศแจ้งเตือนจากคณะกรรมการฯ ว่าอาจถูกระบุว่าเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย IUU ตามข้อ 32 ของกฎระเบียบ (EC) No 1005/2008 ซึ่งรวมถึงประเทศเกาหลี ปาปัวนิวกินี และประเทศฟิลิปปินส์

Some third country fish originates from vessels flying the flag of countries that were notified by the Commission as potentially being identified as non-cooperating third country pursuant to Article 32 of Regulation (EC) No 1005/2008 . These include : Korea, Papua New Guinea and Philippines.

- (40) ประเทศไทยยังแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงที่มาจากประเทศที่สาม ที่ไม่ได้แจ้งกับคณะกรรมการฯ ตามข้อ 20 ของกฎระเบียบ IUU ซึ่งรวมถึง วานูอาตู สหพันธรัฐไมโครนีเซีย และหมู่เกาะมาร์แชลล์ การดำเนินการดังกล่าวเป็นการเพิ่มความเสี่ยงว่าผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งเข้าไปยังตลาดสหภาพยุโรปไม่สามารถรับประกันได้ว่าจะไม่มีการทำประมงแบบ IUU (ตามที่อธิบายไว้ในข้อ 48-51)

Thailand also processes fish from third countries not notified to the Commission under Article 20 of the IUU Regulation including Vanuatu, the Federated States of Micronesia and Marshall Islands. This increases the risk that fish products destined to the EU market cannot be guaranteed as not being sourced from IUU fishing (as described in recitals 48 to 51.)

- (41) ทางกรมไทยได้พัฒนาการตรวจสอบย้อนกลับขึ้นหลายรูปแบบ เพื่อเฝ้าระวังและควบคุมผลิตภัณฑ์ประมงจากประเทศที่สามที่ส่งเข้ามายังท่าเทียบเรือในประเทศไทยเพื่อการแปรรูปและการส่งต่อออกไปยังต่างประเทศ

The Thai authorities have developed a number of traceability schemes to monitor and control third country fishery products entering its ports for processing and onward export.

- (42) จากข้อมูลที่ได้รับจากกรมไทย ร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งเข้ามายังท่าเทียบเรือในประเทศไทยได้รับการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม หน่วยงาน (ผู้รับผิดชอบการเทียบท่า-ผู้แปรรูป) ไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการตรวจสอบ การอนุมัติ หรือปฏิเสธการเข้าเทียบท่าในประเทศไทย (เพื่อขนถ่ายสินค้าประมงขึ้นฝั่ง-ผู้แปรรูป) ของเรือจากประเทศที่สาม การนำเข้าทั้งหมดได้รับการอนุญาตให้นำเข้า โดยการเสนอชุดของเอกสาร (เช่น ทะเบียนเรือ อาชญาบัตร ฯลฯ) และใบรับรองการจับสัตว์น้ำในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ประมงนั้นจะส่งไปยังตลาดสหภาพยุโรป การตรวจเยี่ยม ในปี 2555 และ 2557 พบว่า ใบรับรองการจับสัตว์น้ำจะส่งมาถึงหลังจากสินค้าประมงถูกนำเข้ามายังประเทศไทยแล้วหลายสัปดาห์หรือหลายเดือน ความเชื่อมโยงกันของจำนวนในใบอนุญาตนำเข้ากับจำนวนในใบรับรองการจับสัตว์น้ำมีความยุ่งยากมากในการสืบค้น การสืบค้นเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับยิ่งทำได้ยากกว่า

According to information provided from the authorities, 10 % of landings in Thai ports are verified. However the authorities have no legal basis to inspect, sanction or refuse access of third country vessels into Thai ports. All imports are issued with an import permit upon presentation of a set of documents (vessel registration, licence, etc.) and a catch certificate in case of products destined for the EU market. The 2012 and 2014 visits revealed that catch certificates often arrive weeks or even months after import into Thailand The linkage between import permit and catch certificate number is very difficult if not impossible to establish, rendering traceability even more difficult.

- (43) วรรคที่ 11 (2) และ 11 (3) ของจรรยาบรรณในเรื่องการทำประมงอย่างรับผิดชอบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries) ระบุว่า การค้าสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ประมงระหว่างประเทศ ไม่ควรประนีประนอมในเรื่องการพัฒนาการทำประมงที่ยั่งยืน และควรดำเนินการบนพื้นฐานของมาตรการที่โปร่งใส รวมทั้งการมีกฎหมายที่เป็นกฎหมายพื้นฐานและกฎหมายที่ครอบคลุม (มิติต่างๆ-ผู้แปรรูป) กฎระเบียบและขั้นตอนการบริหารจัดการ แผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ให้คำแนะนำในเรื่องมาตรการการตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการตลาด (ข้อ 65 - 76) ซึ่งสนับสนุนการลดหรือกำจัดการค้าสินค้าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ประมงที่ได้มาจากการทำประมงแบบ IUU **จากการสังเกตของคณะกรรมการฯ พบว่าระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (44) ถึง (48)) พิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ประเทศไทยล้มเหลวในการใช้มาตรการเพื่อ**

ปรับปรุงความโปร่งใสของตลาดของตน ที่จะช่วยป้องกันความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ประมงแบบ IUU ที่มีการซื้อขายผ่านประเทศไทย

Paragraphs 11(2) and 11(3) of the FAO Code of Conduct state that international trade in fish and fishery products should not compromise sustainable development of fisheries and should be based on transparent measures as well as on simple and comprehensive laws, regulations and administrative procedures. The IPOA-IUU further provides guidance on internationally agreed market-related measures (points 65 to 76) which support reduction or elimination of trade in fish and fish products derived from IUU fishing. The traceability systems observed by the Commission (as described in recitals (44) to (48)) clearly demonstrate how Thailand has failed to take measures to improve the transparency of their markets which would prevent the risk of IUU products being traded through Thailand.

- (44) ในปี 2555 คณะกรรมาธิการฯ ได้เข้าตรวจเยี่ยมการดำเนินการของผู้ประกอบการ ตัวแทนการค้า และโรงงานแปรรูปปลาหลายแห่ง เพื่อประเมินความโปร่งใสและการตรวจสอบย้อนกลับในตลาดผลิตภัณฑ์ประมงของไทย (คณะกรรมาธิการฯ ตรวจ-ผู้แปล) พบข้อบกพร่องจำนวนหนึ่ง (ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (45) ถึง (47))

In 2012 the Commission visited several operators, brokers and tuna processing plants to evaluate transparency and traceability in the Thai fishery market. A number of deficiencies were identified (as described in recitals (45) to (47)).

- (45) ทางการไทยได้ดำเนินการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปสามารถตรวจสอบย้อนกลับไปถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบ และสามารถตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทุกชนิดได้ คณะกรรมาธิการฯ ได้ประเมินระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ทั้งจากการดำเนินการของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง และในกระบวนการผลิตของบริษัทผู้แปรรูป ระหว่างการตรวจเยี่ยมเมื่อเดือนตุลาคม 2555 คณะกรรมาธิการฯ พบว่าระบบการตรวจสอบย้อนกลับที่ทางการไทยพัฒนาขึ้น ไม่มีความเชื่อมโยงกับระบบการลงบัญชีของบริษัทเอกชน ดังนั้น จึงไม่อาจแน่ใจได้ว่าข้อมูลจะมีความครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นที่ยึดถือได้ เนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงข้อมูลที่บันทึกโดยหน่วยงานของรัฐ กับข้อมูลที่บันทึกไว้ในระบบบัญชีและการผลิตของบริษัท สถานการณ์เช่นนี้ทำลายความน่าเชื่อถือของห่วงโซ่การตรวจสอบย้อนกลับในระดับบริษัท นอกจากนี้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สนับสนุนระบบการตรวจสอบย้อนกลับของหน่วยงานของรัฐ ยังเป็นข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ และเอกสารสำคัญในห่วงโซ่อุปทาน เช่น เอกสารการนำเข้าไม่มีการบันทึกข้อมูลที่สำคัญ [เช่น ชื่อของเรือสนับสนุน (เรือแม่ หรือเรือขนส่ง-ผู้แปล) และปริมาณรวมสุทธิที่แท้จริงที่บริษัทแปรรูปรับซื้อมา] สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ เน้นให้เห็นถึงความล้มเหลวของระบบการตรวจสอบย้อนกลับทั้งระบบ

The Thai authorities have implemented a traceability system developed to ensure that all products destined to the EU market could be traced back to their origin and all products were accounted for. The Commission evaluated this traceability system both at the level of authorities and at the level of processing companies during its visit in October 2012. The Commission established that the traceability systems developed by the Thai public authorities are not incorporated into the accounting systems of companies and therefore do not ensure that data is exhaustive and reliable since there is no link between what is recorded in the authorities' systems with what is recorded in the companies' accounting and production systems. This situation undermines the reliability of the traceability chain at company level. Furthermore, the electronic databases supporting the authorities' systems are incomplete and crucial documents in the supply chain such as the Import Movement Document do not record critical data (e.g. name of supplying vessels and actual total quantity purchased by the processing company). This highlights the failures of the traceability system as a whole.

- (46) รูปแบบของเอกสารราชการที่หน่วยงานของรัฐพัฒนาขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบย้อนกลับ ถูกนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องโดยผู้ประกอบการ ที่ถูกตรวจพบว่ามีปริมาณปลานำเข้าไม่ถูกต้อง การกระทำดังกล่าวนี้หมายความว่าระบบสามารถถูกละเมิดได้โดยการอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถสำแดงปริมาณการนำเข้าผลิตภัณฑ์ประมงตามใบรับรองการจับสัตว์น้ำได้มากกว่าความเป็นจริง และสามารถฟอกปลา (ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำประมงแบบ IUU เป็นผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้อง-ผู้แปล) โดยผ่านการประเมินจากการสำแดงข้อมูลที่มากกว่าความจริง

National documentation schemes developed by the authorities for the purpose of traceability are used incorrectly by operators, who were found to inaccurately record incoming quantities of fish. This exposes the system to potential abuse by allowing operators to over declare incoming quantities from erroneous catch certificates and to launder fish through these overestimations.

- (47) บริษัท (แปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง-ผู้แปล) จัดทำบัญชีวัตถุดิบคงเหลือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ โดยการกรอกข้อมูลบัญชีด้วยปริมาณเต็มจำนวนตามที่ปรากฏในใบรับรองการจับสัตว์น้ำ ซึ่งตรงข้ามกับปริมาณที่มีการซื้อ-ขายจริง บัญชีเหล่านี้ถูกบันทึกจากบริษัท โดยปราศจากการเชื่อมโยงกับระบบบัญชีภายใน (ของบริษัทเอง-ผู้แปล) และจัดทำขึ้นภายหลังจากกระบวนการแปรรูปเป็นเวลานาน ทั้งนี้ เพียงเพื่อให้ได้รับใบรับรองการแปรรูปสัตว์น้ำ (Annex IV processing statement) จากทางราชการ การดำเนินการดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า ระบบการบันทึกข้อมูลที่ถูกตรวจสอบ พบว่าไม่มี

ประสิทธิภาพเพียงพอในการตรวจสอบถึงความแตกต่างของอัตราส่วนการแปรรูปกับผลผลิตที่ได้รับ นอกจากนี้ การไม่สามารถเชื่อมโยงปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ กับผลผลิตที่แปรรูปได้โดยการใช้ระบบบัญชีภายใน (ของบริษัท-ผู้แปรรูป) มาแสดง และการเปิดโอกาสให้ระบบสามารถสำแดงเท็จ (ปริมาณสัตว์น้ำ-ผู้แปรรูป) และพอกผลิตภัณฑ์ประมงที่เกิดจากการทำประมงแบบ IUU ได้ ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบ (การบันทึกข้อมูลในระบบการตรวจสอบย้อนกลับ-ผู้แปรรูป) ในจำนวนที่ต่ำของกรมประมง และการขาดการกระทำที่ชัดเจนต่อระบบตรวจสอบย้อนกลับที่ล้มเหลวเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงความไม่เต็มใจที่จะรับประกัน (ทำให้เกิดความแน่ใจ-ผู้แปรรูป) ในความโปร่งใสของห่วงโซ่อุปทาน และความล้มเหลวในการนำมาตรการไปใช้กับผู้ประกอบการ ที่สัมพันธ์ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการทำกิจกรรมประมงแบบ IUU ตามที่ระบุไว้ในข้อ 72 - 74 ของแผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU

Companies complete a Raw Material Balance Stock sheet for the purpose of this scheme. They fill out the sheet referring to the full quantities declared on the catch certificate as opposed to those actually purchased. The sheet is completed by companies without linkage to internal accounting systems and done so after processing in order to obtain the Annex IV processing statement from the authorities. This demonstrates that data recording systems observed were inadequate in that they didn't account for production yield differences and conversion rates. Furthermore, the inability to link quantities of raw material with those of processed products using internal accounting systems exposes and opens the system to mis-declarations and laundering of IUU products. The relative low number of audits by Department of Fisheries and the lack of demonstrable action against these failing traceability systems shows an unwillingness to ensure transparency in the supply chain and a failure to take measures against operators connected directly or indirectly with IUU fishing activities in line with those outlined in point 72 to 74 of the IPOA-IUU.

- (48) การตรวจเยี่ยม ในปี 2555 ยังพบว่าปลาทูน่าที่ถูกนำเข้ามายังประเทศไทย จำนวน 40,000 ตัน ไม่ผ่านการควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอในความร่วมมือระหว่างกรมประมงกับกรมศุลกากรในการตรวจสอบความถูกต้องของการนำเข้าวัตถุดิบ

The 2012 visit also revealed that 40 000 tonnes of imported tuna had not been controlled by the Customs authorities. Collaboration between DOF and Customs to ensure accuracy of imports for raw materials is weak.

- (49) ในการเตรียมการสำหรับการตรวจเยี่ยมในปี 2557 หน่วยงานควบคุมการประมงยุโรป (EFCA) ได้วิเคราะห์ใบรับรองการจับสัตว์น้ำซึ่งส่งมายังเขตพรมแดนของสหภาพยุโรปตามสัญญาจากประเทศไทย จำนวนสองถึงสามร้อยใบ พบว่าใบรับรองเหล่านี้ได้ผ่านการออกโดยกรมประมง บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากผู้ประกอบการไทย (ในการส่งผลิตภัณฑ์

ประมงเข้ามายังสหภาพยุโรป-ผู้แปด) ผลกระทบของปัญหาที่เกิดขึ้นจากระบบการบันทึกข้อมูลตามที่ระบุไว้ข้างต้นสามารถเห็นได้ในความผิดปกติ ดังที่แสดงไว้ในข้อต่อไป (ตามที่อธิบายไว้ในข้อ 50 และ 51)

In preparation for the 2014 visit, the European Fisheries Control Agency (EFCA) analysed a few hundred catch certificates presented at EU borders for consignments originating from Thailand. These catch certificates were validated from the Thai fishing authorities on the basis of information provided from the Thai operators. The impact of problems with data recording systems as outlined above can be seen in the irregularities listed below (as described in recitals 50 and 51).

- (50) การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ประมงที่ได้จากการจับจากน่านน้ำภายในของไทย แสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกันดังต่อไปนี้ - ปริมาณที่แตกต่างกันของวัตถุดิบชนิดเดียวกัน ถูกแสดงน้ำหนักที่เท่ากับผลิตภัณฑ์แปรรูปขั้นสุดท้าย - ใบรับรองการจับสัตว์น้ำ 2 ใบ ออกให้กับการออกเรือเที่ยวเดียวกัน - ผลิตภัณฑ์ประมงอบแห้งมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นซึ่งตรงข้ามกับการคาดการณ์ว่าภายหลังผ่านกระบวนการคายน้ำ (ทำให้แห้ง-ผู้แปด) น้ำหนักผลิตภัณฑ์ควรลดลง - อัตราส่วนในการผลิต (ระหว่างวัตถุดิบกับผลผลิตขั้นสุดท้าย) ของผู้ส่งออกแต่ละรายไม่เท่ากัน - ผลผลิตขั้นสุดท้ายพบว่ามีปริมาณมากกว่าวัตถุดิบถึง 2 เท่า - วันที่ส่งออก เกิดขึ้นภายหลังจากวันที่จับ และผลิต 3 ถึง 4 ปี - ไม่มีการระบุแหล่งที่จับ - ไม่มีการแสดงมาตรการในการอนุรักษ์และจัดการ (ทรัพยากรสัตว์น้ำ-ผู้แปด) ทั้งในระดับสากล ระดับภูมิภาค และระดับชาติ

The analysis of domestically caught product revealed the following inconsistencies: different quantities of same raw material presenting equal weights of final processed products; two catch certificates issued for the same trip; dried products increasing in weight as opposed to expected decrease observed after dehydration process; yield production varied from exporter to exporter with final products found to be up to twice the amount of raw material; exportation date 3 to 4 years after catch and production dates; catch area not indicated; International, regional and national conservation and management measures not indicated.

- (51) การวิเคราะห์ใบรับรองการจับสัตว์น้ำของประเทศที่สามที่นำมาแปรรูปในประเทศไทย แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติต่อไปนี้ - ใบรับรองการจับสัตว์น้ำที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมซึ่งเป็นที่น่าสงสัยว่าเป็นการทำประมงแบบ IUU - ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกันของใบรับรองการจับสัตว์น้ำ เช่น หมายเลข IMO ไม่ถูกต้อง - ความไม่สอดคล้องกันระหว่างน้ำหนักของสัตว์น้ำที่จับ น้ำหนักที่เทียบเท่า และน้ำหนักที่ได้จากการแปรรูป - เรือไม่ได้อยู่ในบัญชีเรือที่ได้ลงทะเบียนกับองค์การจัดการประมงระดับภูมิภาค (Regional

Fisheries Management Organization- RFOM) - เรือขนส่งไม่ได้อยู่ในบัญชีรายการเรือขนส่งของ RFMO - วันที่เทียบท่าเกิดขึ้นก่อนวันที่ทำการขนถ่ายสินค้าระหว่างเรือ - มีการแก้ไขเพิ่มเติมปริมาณและวันที่ในใบรับรองการจับสัตว์น้ำ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงดังกล่าวนับตั้งแต่การจับสัตว์น้ำที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำประมงแบบ IUU ตลอดไปจนถึงปริมาณสัตว์น้ำที่แตกต่างไปจากใบรับรองการจับสัตว์น้ำที่สามารถระบุความผิดพลาดได้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยไม่สามารถให้ความร่วมมือกับรัฐอื่นๆ และองค์กรจัดการประมงของในภูมิภาค ในการนำมาตราการการป้องกัน ยับยั้ง หรือขจัดการทำประมงแบบ IUU ไปใช้ในฐานะของรัฐเจ้าของตลาดได้อย่างเหมาะสม ตามที่ระบุไว้ในข้อ 68 และ 72 ของแผนปฏิบัติการสากล NPOA-IUU

The analysis of third country catch certificates processed in Thailand revealed the following irregularities: catch certificate linked with known IUU activity; incorrect or inconsistent data on catch certificates such as: incorrect IMO number, inconsistencies between caught, landed and processed weights, vessel not listed in RFMO approved registers, carrier vessel not on the list of RFMO established carrier vessels, landing dates prior to transshipment dates, quantities and dates amended on catch certificates. This processing of products issued from catches directly linked to IUU activities as well as catches stemming from catch certificates with clearly identifiable errors demonstrates that Thailand has failed to cooperate with other States and regional fisheries management organizations to adopt appropriate market related measures to prevent, deter or eliminate IUU fishing as is specified in point 68 and 72 of the NPOA-IUU.

- (52) ข้อมูลที่ได้บรรยายไว้ในข้อ (50) และ (51) ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ (ประมง) ที่ผ่านกระบวนการ (ผลิต) จากประเทศไทย บ่อนทำลายกฎการดำเนินการหลังการเก็บเกี่ยวอย่างยั่งยืนตามที่ระบุไว้ในข้อ 11 ของจรรยาบรรณขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO Code of Conduct) และยังเน้นย้ำให้เห็นถึงการที่ประเทศไทยไม่สามารถกำหนดกฎระเบียบเพื่อที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีการร่วมมืออย่างเพียงพอกับประเทศที่สามที่ทำการประมง และมีการใช้มาตรการที่จะสร้างความมั่นใจในความโปร่งใสและการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ที่จะส่งเข้าสู่ตลาด ให้สอดคล้องกับข้อ 67 - 69 และ 71-72 ของแผนปฏิบัติการสากล NPOA-IUU เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับสินค้าประมงหรือผลิตภัณฑ์ประมงได้

The information described in recital (50) and (51) demonstrate that products processed through Thailand undermine sustainable post-harvest rules as described in Article 11 of the FAO Code of Conduct and further highlight how Thailand has failed to impose rules to ensure adequate cooperation with Third country catching states and to implement measures that ensure transparency

and traceability of products through the market in accordance with points 67 to 69 and 71 to 72 of the NPOA-IUU in order to allow the traceability of fish or fish products.

- (53) ในมุมมองของสถานการณ์ตามที่ได้กล่าวมาในคำวินิจฉัยนี้ และบนพื้นฐานขององค์ประกอบที่เป็นข้อเท็จจริงทั้งหมดที่รวบรวมโดยคณะกรรมการฯ รวมทั้งหลักฐานการชี้แจงที่ประเทศไทยจัดทำขึ้น แสดงให้เห็นตามข้อ 31 (3) และ 31 (4) (b) ของกฎระเบียบ IUU ว่าประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนตามพันธกรณี ภายใต้กฎหมายสากลในฐานะรัฐชายฝั่ง และรัฐเจ้าของตลาด ในการดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผลิตภัณฑ์ประมงที่เกิดจากการทำประมงแบบ IUU เข้าสู่ตลาดประเทศไทย

In view of the situation explained in this Section of the Decision and on the basis of all factual elements gathered by the Commission as well as the statements made by the country, it could be established that, pursuant to Article 31(3) and 31(4)(b) of the IUU Regulation, that Thailand has failed to discharge the duties incumbent upon it under international law as a coastal and market State to prevent access of fisheries products stemming from IUU fishing to its market.

3.2. ความล้มเหลวในการให้ความร่วมมือและการบังคับใช้ (ข้อ 31 (5) ของกฎระเบียบ IUU) Failure to cooperate and to enforce (Article 31(5) of the IUU Regulation)

- (54) ภายใต้มาตรา 31 (5) (a) คณะกรรมการฯ ได้วิเคราะห์ความร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพความร่วมมือของประเทศไทยในการตอบสนองต่อปัญหา การให้ข้อมูลตอบกลับหรือตรวจสอบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงแบบ IUU และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

Under Article 31(5)(a) the Commission analysed its collaboration with Thailand to see if they had effectively cooperated in responding to questions, providing feedback or investigating matters related to IUU fishing and associated activities.

- (55) การให้ความร่วมมือถูกประเมินจากผลสำเร็จของความก้าวหน้าของประเทศไทย ในแต่ละปี

Collaboration was assessed against progress achieved by Thailand year on year.

- (56) หลังการตรวจเยี่ยม ในปี 2554 คณะกรรมการฯ ได้เชิญชวนประเทศไทยทำงานร่วมกันในประเด็นการจัดการการทำประมงที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วนในหลายประเด็น ดังต่อไปนี้ กรอบกฎหมายและการบริหารจัดการสำหรับการจัดการประมงที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน โดยการให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการประมง ฉบับใหม่ และนำแผนปฏิบัติการแห่งชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมมาบรรจุไว้ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการนำ

บทบัญญัติหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการการประมงระหว่างประเทศและภูมิภาคมา
บัญญัติไว้ในกฎหมายของไทยด้วย คณะกรรมาธิการฯ ได้เชิญชวนให้ประเทศไทยพัฒนา
แผนการลงโทษที่สอดคล้องและยับยั้งได้ โดยการบันทึกทะเบียนการละเมิดกฎหมายและการ
ลงโทษ คณะกรรมาธิการฯ แนะนำให้มีการปรับปรุงแผนการตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้า
ระวัง เพื่อความแน่ใจในการควบคุมกองเรือประมงไทย และเรือประมงของประเทศที่สาม
ที่เข้ามา (ขนถ่ายสินค้า-ผู้แปรรูป) ในท่าเทียบเรือไทย การพัฒนาระบบการติดตามเรือประมง
รวมทั้งแผนการตรวจสอบด้วย ควรมีการปรับปรุงประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการออก
ใบรับรองการจับสัตว์น้ำและแผนการตรวจสอบย้อนกลับเพื่อการส่งออก (สินค้าประมง-ผู้
แปรรูป) ที่มีปลายทางในตลาดสหภาพยุโรป

The Commission invited Thailand to develop a coherent and deterrent sanctioning scheme supported by a register of infractions and sanctions. The Commission suggested an improvement of the monitoring, control and surveillance framework to ensure control of the Thai fleet and third country vessels' access to Thai ports. Development of the Vessel Monitoring System as well as that of an inspection plan. The effectiveness and transparency of the catch certification and traceability scheme for exports destined to the EU market should have been improved.

- (57) การตรวจเยี่ยมประเทศไทย ในปี 2555 แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าเพียงเล็กน้อยหรือไม่มี
ความก้าวหน้าในประเด็นความกังวลที่คณะกรรมาธิการฯ ได้เน้นย้ำในปี 2554 (ตามที่
อธิบายไว้ในการบรรยายข้างต้น) ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายการประมง และแผนปฏิบัติ
การแห่งชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการ
รายงานและไร้การควบคุม (NPOA-IUU) ยังเป็นเพียงฉบับร่างที่ไม่มีกำหนดเวลาที่ชัดเจนใน
การได้รับความเห็นชอบ (โดยรัฐสภา-ผู้แปรรูป) ไม่มีพัฒนาการของแผนการตรวจสอบ
ควบคุม ตรวจสอบ และเฝ้าระวัง (MCS) และยกเว้นการเพิ่มเติมการเชื่อมโยงระหว่าง
เอกสารการนำเข้าและใบรับรองการจับสัตว์น้ำของประเทศที่สามในขอบข่ายงาน ระบบ
การตรวจสอบย้อนกลับที่นำไปใช้ไม่มีผลความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญให้สังเกตเห็นได้
จากรายละเอียดในประเด็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายงานของคณะกรรมาธิการฯ เมื่อพฤศจิกายน
2555 ที่กล่าวจะถึงดังข้อต่อไปนี้เป็นเช่นเดียวกับที่คณะกรรมาธิการฯ พบในการตรวจเยี่ยมครั้ง
ล่าสุด เมื่อพฤศจิกายน 2557

The 2012 visit to Thailand little or no progress in the areas of concern highlighted by the Commission in 2011 (as described in the recital above). The fisheries bill and NPOA-IUU were still in draft with vague timelines for adoption. No developments in the Monitoring Control and Surveillance (MCS) framework were observed and except for an additional cross linkage between import documents and third country catch certificates, no significant achievements

were noted in the implementation of their traceability system. The Commission report of November 2012 details the various issues mentioned in this recital, these are the same as those found in the recent visit of November 2014.

- (58) คณะกรรมการการค้า ได้เน้นย้ำอีกครั้งถึงความจำเป็นสำหรับความร่วมมือ และการดำเนินการให้ถูกต้องตามรายงานเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555 ประเทศไทยได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับรายงานเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2556 ซึ่งคณะกรรมการฯ ตอบกลับความคิดเห็นดังกล่าวเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 โดยเน้นว่า การกระทำของไทยอ้างถึงการเริ่มดำเนินการในอนาคตโดยปราศจากรายละเอียดของวัตถุประสงค์ หรือระยะเวลาแล้วเสร็จ ไม่มีการดำเนินการหรือการแก้ไขในประเด็นปัญหาสำคัญที่ได้จากการตรวจเยี่ยม ในปี 2554 และ 2555 อย่างเป็นรูปธรรม และยังคงไม่มีคำตอบในประเด็นคำถามเกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการประมง (โดยรัฐสภา-ผู้แปล) และการปรับปรุงระบบการตรวจสอบย้อนกลับ

The Commission re-iterated the need for cooperation and corrective actions in its report of 9 November 2012. Thailand commented on the report on 23 January 2013. The Commission responded to these comments on 15 February 2013 emphasising that Thai actions refer to future initiatives without providing detailed objectives or timelines for completion. No concrete actions or solutions were provided to problems highlighted in the 2011 and 2012 visits and questions as to the adoption of the Fisheries Bill and improvements of the traceability system remained unanswered.

- (59) ไทยตอบกลับ (คณะกรรมการการค้า-ผู้แปล) โดยส่งแผนปฏิบัติการว่าด้วยการปรับปรุงระบบการตรวจสอบย้อนกลับสำหรับสินค้าประมงที่นำเข้า เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2556 แผนปฏิบัติการดังกล่าวมีการทำให้สมบูรณ์จากการประชุมทางเทคนิคเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2556 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยกำหนดไว้ว่าจะให้ความเห็นชอบกรอบกฎหมายใหม่ (กำหนดไว้ในปี 2556) และให้รายละเอียดวัตถุประสงค์ของโครงการทำประมงและตรวจสอบย้อนกลับที่ต่อเนื่อง

Thailand responded with an Action Plan of the Improvement of Traceability System for Imported Fishery Product on 11 April 2013. This was complemented with a technical meeting on 27 April 2013 during which Thailand committed on timelines for adoption of the new legal framework (set for 2013) with detailed objectives of ongoing fisheries and traceability projects.

- (60) การติดต่อกันครั้งต่อไปได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2557 โดยคณะกรรมการฯ ขอเข้าตรวจเยี่ยมเพื่อติดตามผล (การดำเนินงานจากการ) ตรวจเยี่ยมในปี 2555 ผลการตรวจเยี่ยมในเดือนตุลาคม 2555 แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานนับตั้งแต่ปี 2555 ไม่มี

ความก้าวหน้าในความสำเร็จการจะเร่งนำร่างพระราชบัญญัติการประมงซึ่งจะให้อำนาจในการดำเนินงานและการบังคับใช้เพื่อแก้ไขปัญหามาตรการการประมงและเครื่องมือในการตรวจสอบย้อนกลับไปยังบังคับใช้ ยังคงเป็นฉบับร่างที่มีกำหนดการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในเวลาใดเวลาหนึ่ง ในปี 2558 การใช้ระบบติดตามเรือ (VMS) ครอบคลุมจำนวนเรือน้อยลงกว่าในปี 2555 และการวิเคราะห์กระบวนการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำในประเทศไทย เน้นย้ำให้เห็นถึงความเสี่ยงที่ผลิตภัณฑ์ประมงที่เกิดจากการทำประมงแบบ IUU จะเข้าไปในตลาดสหภาพยุโรปได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาว่าประเทศไทยไม่สามารถแก้ไขประเด็นปัญหาทั้งหมด ที่ (คณะกรรมาธิการฯ) ระบุไว้ในปี 2555 และไม่สามารถใช้อำนาจในเขตอำนาจตามกฎหมายของตนในการบริหารจัดการ การดำเนินการทางเทคนิคและสังคม เหนือกองเรือประมงของตน ตามมาตรา 94 ของอนุสัญญา UNCLOS นอกจากนี้ยังไม่สามารถดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 24 ของแผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ในเรื่องการตรวจสอบ การควบคุมและการเฝ้าระวังกองเรือประมงของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของการดำเนินงานในเรื่องระบบติดตามเรือ และการให้เรือประมงจัดทำสมุดปูมเรือ ได้เป็นผลสำเร็จ [ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (36) ถึง (38) และ ข้อ (69) ถึง (74)]

The next communication was initiated by the Commission on 30 June 2014 to request a follow up to the 2012 visit. The subsequent October 2014 visit revealed no progress had been achieved since 2012. The critical adoption of the fisheries bill that would enable implementation and enforcement of key fisheries management and traceability tools was still in draft with adoption scheduled for some time in 2015. VMS coverage was reduced to fewer boats than in 2012 and analysis of catch certificates processed in Thailand highlighted risks that IUU products were reaching the EU market. For these reasons, the Commission considers that Thailand failed to address all the issues identified in 2012 and failed to exercise its jurisdiction over the administrative, technical and social matters of its fleet in line with Article 94 of UNCLOS. Furthermore, it has failed to implement provisions of paragraph 24 of the IPOA IUU in respect of monitoring, control and surveillance over its fleet, particularly in respect of VMS implementation and logbook requirements (as described in recitals (36) to (38) and (69) to (74)).

- (61) โดยรวมทางการไทยให้ความร่วมมือและตอบสนองอย่างรวดเร็ว ต่อการขอข้อมูลหรือการตรวจสอบยืนยันทั้งจากประเทศสมาชิกและคณะกรรมาธิการฯ ตามข้อ 17 (6) ของกฎระเบียบ (EC) No 1005/2008 แต่ความถูกต้องของการตอบสนองดังกล่าวถูกทำลายลง โดยความบกพร่องของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 3 (1) ของคำ

วินิจฉัยนี้ จุดอ่อนเหล่านี้จะมาจากการขาดความร่วมมือระหว่างทางการไทยกับประเทศที่สามที่เป็นรัฐเจ้าของธง ซึ่งประเทศไทยนำเข้าวัตถุดิบ

Overall the Thai authorities were cooperative and generally quick to respond to requests for information or verifications from both Member States and the Commission under Article 17(6) of Regulation (EC) No 1005/2008. However the accuracy of their responses was undermined by the inadequacies of their traceability systems as outlined in Section 3(1) of this Decision. These weaknesses are exacerbated by the lack of cooperation between the Thai authorities and third country flag States from which it imports raw materials.

- (62) ภายใต้มาตรา 63 และ 64 ของอนุสัญญา UNCLOS รัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของธงควรให้ความร่วมมืออย่างจริงจังในการจัดการสัตว์น้ำชนิดสายพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่ระหว่างเขตทางทะเลและสัตว์น้ำชนิดสายพันธุ์ที่อพยพย้ายถิ่นไกลอยู่เสมอ แผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ข้อ 28 และ 51 กำหนดข้อปฏิบัติและพื้นที่การทำงานที่รัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของธงควรแสวงหาความร่วมมือร่วมกัน รวมทั้งการพัฒนาความร่วมมือ กลไกในการแบ่งปันข้อมูลและการทำงานร่วมกันในการตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวัง

Under Article 63 and 64 of UNCLOS coastal and flag States should cooperate with regards to the management of straddling and highly migratory fish species. Points 28 and 51 of IPOA IUU outline practices and areas of work in which States should seek to cooperate. These include development of common policies, mechanisms for data sharing and joint working on monitoring, control and surveillance.

- (63) ประเทศไทยเป็นผู้นำเข้าปลาทูน่าที่ใหญ่ที่สุดของโลก มีการนำเข้าที่นำเข้าปลาทูน่า 800,000 - 850,000 ตันต่อปี (ข้อมูลปี 2551) เพื่อป้อนให้กับโรงงานแปรรูปมากกว่า 50 โรงงานซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการแปรรูปปลาทูน่า ร้อยละ 90 ของปลาที่นำเข้ามาจากมหาสมุทรแปซิฟิกกลาง และตะวันตก ส่วนที่เหลือมาจากมหาสมุทรอินเดียตะวันตก ^[7] ตัวเลขเหล่านี้เน้นให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของไทยในห่วงโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูปที่ส่งไปยังยุโรป ดังนั้น จึงหมายความว่า ความสำคัญของความร่วมมือกับประเทศที่สามที่ประเทศไทยนำเข้าสินค้าประมงที่เป็นวัตถุดิบ

Thailand is the world's largest tuna importer, importing between 800,000 to 850,000 metric tonnes of tuna per year (2008 data) to supply over 50 processing plants all specialising in tuna processing. 90 % of these imports originate from

^[7] Information retrieved from country report under Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

the Western and Central Pacific Ocean and the remainder from the West Indian Ocean ⁽⁷⁾ These figures highlight the important role that Thailand plays in the supply chain of processed fishery product to Europe and therefore the importance of cooperating with third country from which it imports raw fishery products.

- (64) นับตั้งแต่ปี 2553 ประเทศไทยมีการดำเนินการพิสูจน์ยืนยันใบนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สามที่เป็นรัฐเจ้าของธง เพียง 26 กรณีจากจำนวนหลายพันกรณี และมีเพียง 14 กรณีของการตรวจพิสูจน์ ที่ได้รับการตอบกลับจากประเทศที่สามที่เป็นรัฐเจ้าของธง การพิจารณาในประเด็นนี้ เน้นย้ำให้เห็นปัญหาที่กล่าวไว้ในข้อ (51) และ (52) เกี่ยวกับรับรองการจับสัตว์น้ำของประเทศที่สาม คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเทศไทยไม่สามารถให้ความร่วมมือกับรัฐอื่น ๆ ในการอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร โดยประการแรก ไม่มีการแสดงจุดติดต่ออย่างเป็นทางการเพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐ และประการที่สอง ไม่มีการทำสัญญาหรือข้อตกลงกับรัฐที่ประเทศไทยที่นำเข้าสินค้าประมงเพื่อการแปรรูป

Since 2010 Thailand has carried out only 26 verifications out of thousands of imports from third country flag States and only 14 of these verifications have been replied to by the third country flag States. Considering the issues highlighted in recitals 51 and 52 regarding problems with third country catch certificates, the Commission considers that Thailand has failed to cooperate with other States to facilitate communication by firstly not publicising formal contact points for inter-State communication and secondly by not entering into agreements or arrangements with States from which it imports fishery products for processing.

- (65) ในปี 2554 ประเทศไทยมีความตกลงทวิภาคีด้านการประมงกับประเทศพม่า เยเมน โอมาน อิหร่าน ปาปัวนิวกินี และบังคลาเทศ ในประเทศที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มีเพียงความตกลงเดียวที่ยังคงมีผลบังคับมาจนถึงปัจจุบัน คือ ความตกลงกับบริษัทประมงเอกชนเฉพาะรายในปาปัวนิวกินี

In 2011 Thailand had bilateral fishing arrangements in place with Myanmar, Yemen, Oman, Iran Papua New Guinea and Bangladesh. Of these, only one bilateral arrangement remains in force today with individual fishing associations in Papua New Guinea.

- (66) ในเดือนตุลาคมปี 2557 เรือประมงไทย 5 ลำถูกจับกุมในข้อหาทำการประมงผิดกฎหมายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะปาปัวนิวกินี กรณีดังกล่าวถูกหยิบยกขึ้นพิจารณาในการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมาธิการฯ กับประเทศไทย เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2557 แต่กรมประมงของไทย ชี้แจงว่า ไม่ทราบเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สิ่งนี้เน้นให้เห็นถึงความอ่อนแอ

ในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่สามอื่น ๆ แม้แต่กับประเทศที่มีความตกลงกันในระดับทวิภาคีก็ตาม

In October 2014, 5 Thai vessels were arrested for fishing illegally in the PNG EEZ. This point was raised by the Commission in the meeting with Thailand on 19 November 2014 but the DOF stated it knew nothing of the event. This highlights the poor cooperation between Thailand and other third countries, even those with which it holds bilateral agreements.

- (67) ตามมาตรา 31 (5) (b) คณะกรรมาธิการฯ ได้วิเคราะห์การบังคับใช้มาตรการที่มีอยู่เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และกำจัดประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุมในประเทศไทย

In accordance with Article 31(5)(b), the Commission analysed existing enforcement measures to prevent, deter and eliminate IUU fishing in Thailand.

- (68) กฎระเบียบการขึ้นทะเบียนเรือและการออกใบอนุญาตไม่มีความชัดเจน และความล้มเหลวในการปฏิบัติให้เป็นไปตามภาระผูกพันในการขึ้นทะเบียนเรือตามกฎหมายไทย ทางการไทยยังไม่มีวิธีการบังคับอย่างเพียงพอ ^[8] สถานการณ์นี้มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการขาดความร่วมมือระหว่างผู้บริหารองค์กร เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเรือและใบอนุญาต ซึ่งระบบเปิดโอกาสให้มีการทุจริต (ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 35 และ 36) มาตรา 94 ของอนุสัญญา UNCLOS และข้อ 42 และ 43 ของแผนปฏิบัติการสากล NPOA-IUU ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงภาระผูกพันที่รัฐเจ้าของธงจะต้องควบคุมบันทึกการขึ้นทะเบียนเรือประมงของตน ในกรณีนี้ คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาว่า ประเทศไทยไม่สามารถทำให้แน่ใจได้ว่าเรือที่ติดธงไทยได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต และประเทศไทยไม่สามารถใช้มาตรการบังคับที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขสถานการณ์

The rules governing registration of vessels and licencing are unclear and failure to comply with the obligation to register provided for in Thai law has not been adequately sanctioned by the Thai authorities ⁽⁸⁾. This situation is aggravated by the lack of cooperation between administrations to compare data on registration and leaves the system open to fraud (recitals 35 and 36). Article 94 of UNCLOS and points 42 and 43 of NPOA-IUU clearly specify the obligations that flag States hold in respect of their record of fishing vessels. In this respect the Commission considers that Thailand has failed to ensure vessels flying its flag are recorded and licenced and failed to take effective enforcement measures to remedy the situation.

[8] See footnote 7.

- (69) การประชุมในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2557 คณะกรรมาธิการฯ ให้ความสำคัญในประเด็นการกำหนดบทลงโทษในระดับต่ำที่ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติการประมง ฉบับปรับปรุงใหม่ ค่าปรับที่กำหนดไว้ในปัจจุบันนั้นไม่เพียงพอที่จะกีดกันเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่จากผลประโยชน์ที่จะได้รับการทำกิจกรรม (ประมง) ผิดกฎหมายที่อาจเกิดขึ้น บทลงโทษในรูปแบบปัจจุบันไม่ครอบคลุมและรุนแรงเพียงพอที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการป้องปราม นอกจากนี้ กรมประมงไม่มีการจัดเก็บทะเบียนการละเมิดกฎหมาย หรือการลงโทษ ดังนั้นจึงไม่สามารถเชื่อมโยงการการละเมิดเพื่อตรวจจับการกระทำผิดซ้ำได้อย่างรวดเร็ว สถานการณ์ดังกล่าวนี้มีความรุนแรงมากขึ้นเนื่องจากการขาดความชัดเจนและความโปร่งใสของกฎหมาย และวิธีดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมโยงการลงทะเบียนเรือกับอาชญาบัตร และการตรวจสอบย้อนกลับกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลเกี่ยวกับการขนถ่ายขึ้นกับปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ประเทศไทยไม่สามารถยืนหยัดในภาระหน้าที่ของตนในอันที่จะกำหนดให้มีการบังคับใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 94 ของอนุสัญญา UNCLOS และไม่สามารถที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า ประเทศไทยอยู่ในสถานะที่มีระบบการลงโทษที่เพียงพอที่จะต่อสู้กับการทำประมงแบบ IUU ตามที่ระบุไว้ในข้อ 21 ของแผนปฏิบัติการสากล IPOA IUU

During the November 2014 meeting, the Commission highlighted the low levels of penalties provided for in the revised draft Fisheries Bill. The current level of fines is not sufficient to deprive large commercial vessels of the benefits accrued from potential illegal activities. Penalties in their current form are not comprehensive and severe enough to achieve a deterrent function. Furthermore, the DOF does not hold a register of infringements or sanctions and consequently cannot readily link infringements to detect repeated offences. This is aggravated by the lack of clarity and transparency of laws and procedures, in particular in relation to vessel registration and licensing and traceability and reliability of information on data relating to landings and catch. Thailand fails to uphold its obligations to impose effective enforcement measures under Article 94 of UNCLOS and has failed to demonstrate it has in place an adequate sanction regime to combat IUU as outlined in point 21 of the IPOA IUU.

- (70) ข้อกำหนดในเรื่องระบบติดตามเรือประมง (Vessel Monitoring System : VMS) ไม่ได้ถูกระบุไว้ในกฎหมายไทย เรือไทยจึงไม่ถูกกฎหมายบังคับให้ต้องติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) ในน่านน้ำไทย

Vessel Monitoring System (VMS) requirements are not specified in Thai legislation and vessels are not legally obliged to operate a VMS system in Thai territorial waters.

- (71) ในปี 2554 กรมประมง นำเสนอการเปิดตัวโครงการนำร่องการติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) ที่จะมีเรือประมงเข้าร่วมมากกว่า 300 ลำ ระบบดังกล่าวดำเนินการโดยผู้ให้บริการเอกชน และความถี่ในการรายงานไม่เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานระบบติดตามเรือสากล เช่น มาตรฐาน RFMOs [องค์การจัดการประมงในระดับภูมิภาค (Regional Fisheries Management Organisations)] นอกจากนี้แล้ว ความถี่ในการรายงานไม่มีสม่ำเสมอ และกรมประมงไม่มีการติดตามความก้าวหน้าในรายงานการติดตามเรืออย่างเพียงพอ

In 2011, the Department of Fisheries presented the launch of a VMS pilot project involving more than 300 vessels. The system was operated by private providers and reporting frequency did not meet international standards on VMS reporting such as those established by RFMOs. Furthermore, irregularities in reporting frequency and in VMS reporting were not adequately followed up on by DOF.

- (72) ในปี 2557 โครงการนำร่องการติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) ครอบคลุมเรือ 110 ลำ เรือเหล่านี้ทำการประมงในรัฐชายฝั่งหรือในเขตทะเลหลวงที่ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ต้องติดตั้งระบบติดตามเรือ ตามโครงการจะมีการขยายการติดตั้งระบบฯ ไปยังกองเรือพาณิชย์ทั้งหมด ในปี 2557-2558 อย่างไรก็ตาม ในเดือนตุลาคม 2557 การติดตั้งระบบติดตามเรือครอบคลุมเรือประมงเพียง 50 ลำ และไม่มีกรอบทางกฎหมายที่บัญญัติให้กองเรือประมงไทยต้องติดตั้งระบบติดตามเรือ

In 2012 the VMS pilot project covered 110 vessels, these vessels operated in coastal states or high seas area where VMS is required by law. The project was to be extended to the entire commercial fleet by 2014-15. By October 2014 however, VMS coverage had reduced to 50 vessels and no legal framework was yet in place to lay down VMS requirements for the Thai fleet.

- (73) การที่เรือส่วนใหญ่ไม่มีการติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) แสดงให้เห็นถึงการไร้ความสามารถในการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมการประมงในทะเล และทำลายความสามารถของกรมประมงในการบังคับใช้กฎระเบียบที่สามารถนำไปปรับใช้บังคับกับพื้นที่ทะเล (แหล่งประมง - ผู้แปล) อื่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อประกอบกับการขาดความร่วมมือกับประเทศที่สาม จึงส่งผลให้เรือประมงไทยที่ไม่มีระบบติดตามเรือเข้าทำการประมงในเขตน่านน้ำของประเทศปาปัวนิวกินี (PNG) ที่เป็นซึ่งกฎหมายของปาปัวนิวกินีกำหนดให้เรือของประเทศที่สามทุกลำที่เข้าทำการประมงต้องติดตั้งระบบติดตามเรือ ประเทศไทยมีการจัดทำร่างแผนงานการติดตั้งดาวเทียมระบบติดตามเรือสำหรับกองเรือไทย (เรือทุกลำที่มีขนาด 30 ตันกรอส ขึ้นไป) ความล้มเหลวของประเทศไทยในการใช้ระบบติดตามเรือที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติตามมาตรา 94 UNCLOS และคำแนะนำในข้อ 24 ของแผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงเชื่อ

ว่า ประเทศไทยไม่สามารถทำให้แน่ใจได้ว่ามีการตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวังเรือประมงที่ติดธงไทยได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

The absence of VMS coverage in the majority of the fleet demonstrates the inability to monitor fishing operations at sea and undermines the ability of DOF to effectively enforce rules applicable to the different sea areas concerned. This, combined with the lack of cooperation with third countries has resulted in Thai vessels fishing without VMS in PNG waters where PNG law requires VMS on-board for all third country vessels. Thailand has outlined a draft programme for installation of VMS transponders to its fleet (all vessels above 30 Gross Tonnage). Thailand's failure to implement an effective VMS system affects its compliance with Article 94 UNCLOS and the recommendations of point 24 of the IPOA-IUU. The Commission therefore believes that Thailand does not ensure comprehensive and effective monitoring, control and surveillance of fishing vessels flying its flag.

- (74) ความสัมพันธ์ของการตรวจพิสูจน์รายงานการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สามมายังประเทศไทยที่ดำเนินการแล้วเสร็จโดยเจ้าหน้าที่เพียง 2-3 กรณี (ดังที่กล่าวไว้แล้วในข้อ 64) แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่ได้ให้ความร่วมมือในเชิงรุกกับประเทศที่สามเพื่อให้แน่ใจถึงความถูกต้องตามกฎหมายของผลิตภัณฑ์ประมง ซึ่งทำให้ความโปร่งใสของห่วงโซ่การตรวจสอบย้อนกลับ และความสามารถของกรมประมงในการตรวจสอบการละเมิดและดำเนินการบังคับใช้ที่เหมาะสม อ่อนแอลง

The relative few verification carried out by the competent authorities on third country imports into Thailand (recital 64) demonstrates that Thailand has not proactively collaborated with third countries to ensure the legality of processed products. This weakens transparency of the traceability chain and DOF's ability to detect infringements and take appropriate enforcement action.

- (75) คณะกรรมการฯ ตั้งข้อสังเกตว่า บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติการกิจของไทย ตามที่คณะกรรมการฯ กำหนดในปี 2554 และปี 2555 นั้น ไม่สามารถพิจารณาได้ว่าทางการไทยแคลงงบประมาณ แต่กลับขาดแคลนกฎหมายและสภาพแวดล้อมทางการบริหารที่จำเป็น ที่จะทำให้แน่ใจในประสิทธิภาพและประสิทธิของผลการดำเนินงานในการปฏิบัติหน้าที่ของไทยในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของตลาด

The Commission notes that, on the basis of information derived from the Commission missions in 2011 and 2012, it cannot be considered that the Thai authorities are lacking financial resources but rather the necessary legal and

administrative environment to ensure efficient and effective performance of their duties as flag, coastal and market state.

- (76) ประเทศไทยถือเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ก้าวหน้า^[9] ได้รับความช่วยเหลือผ่านการเป็นหุ้นส่วนกับองค์การระหว่างประเทศหลากหลายองค์กร [เช่นองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)] และสหภาพยุโรป ตามดัชนีการพัฒนามนุษย์ของสหประชาชาติ ในปี 2557 ประเทศไทยมีดัชนีการพัฒนามนุษย์ในอัตราที่สูง โดยอยู่ในอันดับที่ 89 จาก 187 ประเทศทั่วโลก^[10] เมื่อพิจารณาองค์ประกอบเหล่านี้ และข้อมูลที่ได้จากการตรวจเยี่ยมระหว่างปี 2554 – 2557 คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเทศไทยไม่ขาดแคลนแหล่งงบประมาณ ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นรัฐเจ้าของธง รัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของท่า และรัฐเจ้าของตลาด เพื่อให้บรรลุผล แต่กลับขาดแคลนกฎหมายและเครื่องมือทางการบริหารที่จำเป็นที่จะทำให้แน่ใจในประสิทธิภาพและประสิทธิของผลการดำเนินงานในการปฏิบัติหน้าที่ของไทย

Thailand is considered as an advanced developing country⁽⁹⁾ receiving aid through joint partnerships with a variety of international organisations (e.g. FAO) and the EU. Thailand has a high human development index and was ranked 89 out of 187 countries in 2014⁽¹⁰⁾ according to the United Nations Human Development Index. Considering these elements and information derived from the 2011 to 2014 visits, the Commission considers that Thailand does not lack financial resources to fulfil its duties as flag, coastal, port and market states but rather the necessary legal and administrative instruments to ensure efficient and effective performance of its duties.

- (77) ในมุมมองของสถานการณ์ที่อธิบายไว้ในมาตรานี้ และบนพื้นฐานของทุกองค์ประกอบของข้อเท็จจริงที่คณะกรรมาธิการฯ เป็นผู้รวบรวม ประกอบกับหลักฐานข้อชี้แจงทั้งหมดที่จัดทำขึ้นโดยราชอาณาจักรไทย อาจยอมรับตามข้อ 31 (3) และ (5) ของกฎระเบียบ IUU ได้ว่าการที่ประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศได้นั้นเกี่ยวข้องกับความร่วมมือ และความพยายามในการบังคับใช้กฎหมาย

In view of the situation explained in this Section and on the basis of all the factual elements gathered by the Commission as well as all the statements made by the Kingdom of Thailand, it could be established, pursuant to Article 31(3) and (5) of the IUU Regulation, that Thailand failed to discharge its duties under international law with respect to cooperation and enforcement efforts.

[9] Information retrieved from <http://www.fao.org/fi/oldsite/FCP/en/THA/profile.htm>

[10] Information retrieved from http://hdr.undp.org/sites/all/themes/hdr_theme/country-notes/THA.pdf

3.3. ความล้มเหลวในการปฏิบัติตามกฎระเบียบระหว่างประเทศ (ตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 31 (6))

Failure to implement international rules (Article 31(6) of the IUU Regulation)

- (78) ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมาย ทะเล ค.ศ. 1982 (UNCLOS) เมื่อปี พ.ศ. 2554 และเข้าร่วมเป็นภาคีในคณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC)

Thailand has ratified UNCLOS in 2011 and is Contracting Party to the IOTC.

- (79) ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 31 (6) (b) (ของอนุสัญญา UNCLOS) คณะกรรมการฯ ได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของประเทศไทยในฐานะภาคีสมาชิกของคณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) ประเด็นปัญหาหลัก คือการจับกุมเรือประมงที่ติดธงไทยที่เข้าทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะมอริเชียส (Mauritian EEZ) โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือมีอาชญาบัตร^[11] ในปี 2554 และเป็นไปได้ว่ามีการทำละเมิดในกรณีวางเบ็ดราวปลาทูน่า ในระหว่างการขนถ่ายสินค้าระหว่างเรือในทะเล ในปี 2556^[12] ประเทศไทยได้ทำการตรวจสอบ และดำเนินการชี้แจงแสดงหลักฐานเป็นที่น่าพอใจ^[13] ในกรณีที่เกิดขึ้นในปี 2556 แต่กรณีที่เกิดขึ้นในปี 2554 กลับไม่ได้รับการชี้แจง และไม่มีการรายงานเกี่ยวกับการสอบสวนของเรื่องดังกล่าว^[14] การดำเนินการดังกล่าวนี้ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญา UNCLOS มาตรา 94 ที่รัฐเจ้าของธงจะต้องดำเนินการเพื่อตรวจสอบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดของเรือของตน และมีหน้าที่ที่จะต้องให้ความร่วมมือกับรัฐ (ชายฝั่ง) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ตามอนุสัญญา UNCLOS มาตรา 118 ส่วนประเด็นปัญหาเรื่องอื่น ๆ กรณีการส่งข้อสังเกต และข้อมูลการจับสัตว์น้ำที่รายงานล่าช้า แต่ข้อมูลทั้งหมดก็ส่งได้ภายในเวลาที่กำหนด^[15]

Under Article 31(6)(b) the Commission analysed all information regarding the status of Thailand as contracting party to the IOTC. The main issues were the

[11] Information retrieved from <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-R%5BE%5D.pdf>

[12] Information retrieved from <http://www.iotc.org/documents/report-eleventh-session-compliance-committee-0>

[13] Information retrieved from <http://www.iotc.org/documents/response-possible-infractions-thailand-under-rop>

[14] Information retrieved from <http://www.iotc.org/documents/report-eighth-session-iotc-working-party-ecosystems-and-bycatch>

[15] See footnote 12.

arrest of a Thai flagged fishing vessel fishing without authorisation or licence in the Mauritian EEZ ⁽¹¹⁾ in 2011 and the possible infractions of tuna longliners during transshipments at sea in 2013 ⁽¹²⁾. Thailand investigated and provided a satisfactory response ⁽¹³⁾ to the 2013 case but did not respond to the 2011 case and no report was provided regarding an investigation of the matter ⁽¹⁴⁾. This is not entirely consistent with the requirements for flag States to investigate matters relating to infringements of its vessel under Article 94 of UNCLOS and with the duty to cooperate with States on issues relating to conservation and management of living resources in accordance with Article 118 of UNCLOS. Other minor issues regarding late submission of observer and catch data were reported but all were responded to within the appropriate deadlines ⁽¹⁵⁾.

- (80) พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ มีการจัดทำร่างขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2542 และมีการปรับปรุงแก้ไข เมื่อเดือนธันวาคม 2557 โดยเพิ่มเติมมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สุขอนามัยของอาหารและระบบการลงโทษ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติการประมงฉบับปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอต่อความซับซ้อนของการทำกิจกรรมประมงและการค้าผลิตภัณฑ์ประมงที่มีการดำเนินการอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบัน ประการแรก นิยามของคำจำกัดความที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังไม่เพียงพอเนื่องจากไม่มีการให้คำจำกัดความของกิจกรรมที่จัดเป็นการทำประมงแบบ IUU หรือการกระทำที่เป็นการละเมิดอย่างร้ายแรง ประการที่สอง กรอบของประมงกำหนดไว้แคบเกินไป โดยในพระราชบัญญัติฯ มีการครอบคลุมเพียงการจัดการกิจกรรมการทำประมงเฉพาะในน่านน้ำไทย และพื้นที่นอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยเพียง 3 เขต ที่ในปัจจุบันไม่มีข้อตกลงหรือได้รับอนุญาตให้ประเทศไทยทำการประมง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกรอบของกฎหมายประมงควรมีการปรับให้เหมาะสมกับการปฏิบัติการของเรือประมงทั้งในและน่านน้ำไทย ประการที่สาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นก่อนที่ประเทศไทยจะให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติ UNCLOS ในปี 2554 และเจตนารมณ์ของกฎหมายไม่มีหลักการสำคัญของอนุรักษ์และการบริหารจัดการสากล ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 61-64 ของอนุสัญญาฯ UNCLOS นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถูกร่างขึ้นก่อนที่จะมีการพัฒนากฎหมายหรือข้อตกลงในการจัดการด้านการประมงระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น แผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ในปี 2554 ดังนั้น พระราชบัญญัติฯ จึงไม่ได้รวมหลักการและนิยามที่ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางดังกล่าวนี้ไว้ ถึงแม้ว่าจะมิได้เป็นข้อความที่ผูกพันในลักษณะบังคับก็ตาม ประการสุดท้าย ไม่ปรากฏแผนการป้องปรามและการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายสากล ซึ่งเป็นการทำลายความสามารถของประเทศไทยในการดำเนินการตามมาตรา 73 ของอนุสัญญา UNCLOS และแผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ข้อ 21 ในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบ

The revised Fisheries Act 2015 was first drafted back in 1999 with minor additions inserted in December 2014 that provide for additional measures relating to fisheries control, aquaculture, food hygiene and a penalty system. The current draft provided however does not sufficiently address the complexities of fisheries activities and trade of products through Thailand as exist today. Firstly, definitions appear insufficient as they do not include definitions of activities that are considered IUU or make up a serious infringement. Secondly, the scope is too narrow in that it mainly provides for management of fishing activities in territorial waters and 3 areas outside the Thai EEZ for which it currently has no arrangements or authorisations to fish in. To be effective, the scope should apply to all vessels operating in its waters and Thai vessels operating outside the EEZ. Thirdly, drafting preceded Thailand's ratification of UNCLOS in 2011 and the proposed text does not transpose key international conservation and management principles such as those under article from 61 to 64 of UNCLOS. Furthermore, the text was drafted prior to the development of a number of key international fisheries management instruments such as the IPOA-IUU in 2001 and thus does not incorporate the principles and definition of this widely accepted, although non-binding text. Finally, a deterrent sanctioning scheme is not included which undermines Thailand's capacity to fulfil the requirements of Article 73 of UNCLOS regarding enforcement of laws and regulations, and point 21 of the IPOA IUU.

- (81) มาตรา 62 (1) ของอนุสัญญา UNCLOS บัญญัติให้รัฐชายฝั่งจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในภูมิภาคและในเขตทะเลหลวง เพื่อให้แน่ใจต่อความยั่งยืนในระยะยาวของจำนวนประชากรของการจัดการสัตว์น้ำชนิดสายพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่ระหว่างเขตทางทะเลและสัตว์น้ำชนิดสายพันธุ์ที่อพยพย้ายถิ่นไกลอยู่เสมอ และเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่กรอบกฎหมายของไทยกำหนดมาตรการการอนุรักษ์และการจัดการ ไว้จำกัดแต่เพียงเฉพาะในน่านน้ำไทยเท่านั้น

Article 62(1) of the UNCLOS states that coastal States must adopt measures compatible to those applying in the region and in the high seas to ensure the long term sustainability of straddling and highly migratory fish stocks and to promote the optimum utilisation of fisheries resources. The Thai legal framework only provides for limited conservation and management measures in territorial waters.

- (82) ด้วยข้อยกเว้นของอนุสัญญา UNCLOS 1982 ประเทศไทยยังไม่ได้ให้สัตยาบันในตราสารที่เป็นกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมง แต่เมื่อพิจารณาถึง

ความสำคัญของประเทศไทยในฐานะที่เป็นรัฐเจ้าของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ ปลาทูน่า และปลาที่คล้ายกับสายพันธุ์ปลาทูน่าที่มีการเคลื่อนย้ายถิ่น พบว่าการดำเนินการดังกล่าว เป็นการบ่อนทำลายความพยายามในการปฏิบัติตามพันธกรณีในด้านความร่วมมือภายใต้อนุสัญญา UNCLOS (มาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 116 มาตรา 117)

With the exception of UNCLOS 1982, Thailand has not ratified other international legal instruments related to fisheries management. Considering the importance of Thailand's as a market State particularly for migratory tuna and tuna like species, these findings undermine efforts to fulfil its obligations of cooperation under UNCLOS (Articles 62 and 63 and 116 and 117).

- (83) ข้อบกพร่องในส่วนของการดำเนินงานในด้านระบบติดตามเรือ (VMS) ยังไม่ได้รับการดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของแผนปฏิบัติการสากล IPOA IUU ข้อ 24 (3) ที่กำหนดเงื่อนไขให้ รัฐควรมีการตรวจสอบควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมง ให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการทำประมง ไปจนถึงจุดที่มีการขนถ่ายสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือ เชื้อเพลิงไปจนปลายทางสุดท้าย รวมทั้งการใช้ระบบติดตามเรือที่มีมาตรฐานสอดคล้องเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือสากล การให้สัตยาบันและอนุวัติมาตรการการอนุรักษ์และการจัดการให้เป็นไปตามตราสารระหว่างประเทศดังกล่าวข้างต้น จะป้องกันกองเรือประมงไทยจากการถูกระบุว่า อาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม

The deficiencies in respect of VMS implementation are not in line with paragraph 24 (3) of the IPOA IUU which stipulates that States should undertake comprehensive and effective monitoring, control and surveillance of fishing from its commencement, through the point of landing, to final destination, including by implementing a VMS, in accordance with the relevant national, regional or international standards. Ratification and transposition of conservation and management measures from international instruments above would prevent the Thai fleet from being identified as potentially engaging in IUU activities.

- (84) จรรยาบรรณในเรื่องการทำประมงอย่างรับผิดชอบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO Code of Conduct) ซึ่งประเทศไทยยังไม่เข้าร่วมเป็นภาคี แนะนำเกี่ยวกับความโปร่งใสของกฎหมายการประมง และการเตรียมความพร้อม รวมทั้งนโยบายที่สำคัญ การตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง และกระบวนการจัดการ (ข้อที่ 6 (13) และ 7 (1) (9) ตามลำดับ) ทั้งยังได้กำหนดหลักการและมาตรฐานที่นำไปใช้กับการอนุรักษ์ การจัดการ และการพัฒนาการประมง รวมถึง การจับสัตว์น้ำ การแปรรูปและการค้าผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และการดำเนินงานด้านการประมงและการวิจัยประมง เป็นต้น การขาดการรับรู้ในหลักการสำคัญเหล่านี้ของกรมประมงในการประชุมเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2557 ยืนยันข้อสรุปเบื้องต้นของ

คณะกรรมการฯ เกี่ยวกับความล้มเหลวของไทยให้แน่ใจว่า มีความชัดเจน (การขาด) กฎระเบียบที่ครอบคลุมและมีความโปร่งใส และวิธีการปฏิบัติ (ตามที่อธิบายไว้ในข้อ 80) นอกจากนี้ ความล้มเหลวในการตรวจสอบย้อนกลับ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.1 ของคำวินิจฉัยนี้ สอดคล้องกับหลักการในข้อ 11 (1) (11) ของจรรยาบรรณของ FAO ซึ่งแนะนำให้รัฐดำเนินการให้เกิดความแน่ใจว่าสินค้าประมง และผลิตภัณฑ์ประมงที่มีการซื้อขายกัน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการ โดยผ่านการตรวจสอบใบรับรองแหล่งที่มาของสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ประมง เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของประเทศไทยในฐานะที่เป็นหนึ่งในประเทศที่มีการแปรรูปสินค้าประมงที่ใหญ่ที่สุด การประยุกต์ใช้หลักการดังกล่าวจะดูเหมือนว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ในการสร้างความมั่นใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรที่อยู่อาศัยทั้งในชายฝั่งทะเล และในเขตทะเลหลวงอย่างยั่งยืน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 61, 117 และ 119 ของอนุสัญญา UNCLOS

The Food and Agriculture Organization (FAO) Code of Conduct for Responsible Fisheries (FAO Code of Conduct) also not adopted by Thailand recommends transparency in fisheries laws and their preparation as well as for respective policy- and decision- making and management processes (paragraphs 6(13) and 7(1)(9) respectively). It provides principles and standards applicable to the conservation, management and development of all fisheries and covers, amongst others, capture, processing and trade of fish and fishery products, fishing operations and fisheries research. The lack of acknowledgement as to the importance of these principles expressed by DOF in the November 2014 meeting strengthens the conclusions preliminarily reached by the Commission about Thailand's failure to ensure clear, comprehensive and transparent rules and procedures (as described in recitals 80). Furthermore the traceability failures as described in Section 3.1 of this Decision go against the principle of Article 11(1)(11) of the FAO Code of Conduct which requests States to ensure that fish and fishery products are traded internationally and domestically in accordance with sound conservation and management practices through improving the identification of the origin of fish and fishery products. Considering the importance of Thailand as one the biggest fish processing nations, the application of such principles would seem of vital importance to ensuring sustainable conservation of living resources both in coastal and high seas area as provided for in Article 61, 117 and 119 of UNCLOS.

- (85) สมรรถนะของประเทศไทยในการดำเนินการตามตราสารระหว่างประเทศ ไม่สอดคล้องกับ คำแนะนำตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10 ของแผนปฏิบัติการสากล IPOA-IUU ซึ่งแนะนำรัฐใน

เรื่องลำดับความสำคัญ การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือยอมที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ (The United Nations Fish Stocks Agreement : UNFSA) คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สำหรับประเทศไทยซึ่งมีกองเรือประมงที่สำคัญที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำประมงที่เกี่ยวข้องกับการจับปลาสายพันธุ์ที่ว่ายถิ่นข้ามเขตและอพยพย้ายถิ่นไกลอยู่เสมอ [ส่วนใหญ่เป็นปลาทูน่าในพื้นที่คณะกรรมการทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) และอาจจะอยู่ในพื้นที่ที่คณะกรรมการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกตอนกลาง (WCPFC)] คำแนะนำนี้จึงมีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศไทย

The performance of Thailand in implementing international instruments is not in accordance with the recommendations of point 10 of the IPOA IUU which advises States, as a matter of priority, to ratify, accept or accede to the UNFSA. The Commission considers that, for Thailand which has a significant fleet of fishing vessels engaged in fishing operations concerning highly migratory species (mainly tuna in the IOTC and possibly in the WCPFC area), this recommendation is of particular relevance.

- (86) จากสถานการณ์ที่อธิบายไว้ในส่วนนี้ของคำวินิจฉัย และบนพื้นฐานของทุกองค์ประกอบของข้อเท็จจริงที่รวบรวมโดยคณะกรรมการฯ ตลอดจนหลักฐานการชี้แจงที่ประเทศไทยจัดทำขึ้น ระบุได้ว่า ประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตน ในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ กฎระเบียบ และมาตรการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 31 (3) และ (6)

In view of the situation explained in this Section of the Decision and on the basis of all the factual elements gathered by the Commission as well as all the statements made by the country, it could be established, pursuant to Article 31(3) and (6) of the IUU Regulation, that Thailand has failed to discharge the duties incumbent upon it under international law with respect to international rules, regulations and conservation and management measures.

3.4. ข้อจำกัดเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา

Specific constraints of developing countries

- (87) ตามดัชนีการพัฒนามนุษย์ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Human Development Index : UNHDI) ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ในระดับสูง (อันดับ 89 จาก 187 ประเทศ) และตาม ระเบียบรัฐสภาสหภาพยุโรป และคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป ที่ (EC) No 1905/2006 วันที่ 18 ธันวาคม 2549 ว่าด้วยการจัดทำเครื่องมือ

ที่ใช้ในการจัดหาเงินทุนสำหรับการพัฒนาความร่วมมือ^[16] จัดให้ประเทศไทยเป็นอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับสูง^[17]

It is recalled that according to the United Nations Human Development Index (UNHDI), Thailand is considered to be a high human development country (ranked 89 out of 187 countries). It is also recalled that, according to Regulation (EC) No 1905/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006, establishing a financing instrument for development cooperation⁽¹⁶⁾, Thailand is listed in the category of Upper Middle Income Countries and Territories⁽¹⁷⁾.

- (88) ควรตั้งข้อสังเกตว่า การแจ้งของประเทศไทยในการเป็นรัฐเจ้าของธงได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการฯ ตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 20 เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2552 และประเทศไทยได้ยืนยันตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 20 (1) ว่ามีการเตรียมการในระดับชาติสำหรับการดำเนินการควบคุมและการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการการอนุรักษ์และการจัดการที่เรือประมงไทยจะต้องปฏิบัติตาม

It should be noted that the notification of Thailand as flag State was accepted by the Commission in accordance with Article 20 of the IUU Regulation as of 6 October 2009. Thailand confirmed, as required by Article 20(1) of the IUU Regulation, that it has national arrangements in place for the implementation, control and enforcement of laws, regulations and conservation and management measures which must be complied with by its fishing vessels.

- (89) นอกจากนี้ ยังมีประเด็นที่ว่าสหภาพยุโรปได้ให้ทุนสนับสนุนประเทศไทยในการดำเนินการดำเนินการด้านเทคนิคเฉพาะเกี่ยวกับการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม อีกด้วย^[18]

It is also pertinent to note that the Union has already funded a specific technical assistance action in Thailand with respect to the fight against IUU fishing in 2011⁽¹⁸⁾.

- (90) จากดัชนีการพัฒนามนุษย์ขององค์การสหประชาชาติ (UNHDI) ที่กล่าวมาข้างต้น และการสังเกตจากการตรวจเยี่ยม ในช่วงปี 2554 -2557 ไม่มีหลักฐานใดที่จะแสดงให้เห็นว่าความล้มเหลวของประเทศไทยในการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้กฎหมายสากล เป็นผลมาจาก

[16] OJ L 378, 27.12.2006, p. 41

[17] DAC list of ODA recipients: <http://www.oecd.org/dac/stats/documentupload/DAC%20List%20of%20ODA%20Recipients%202014%20final.pdf>

[18] See footnote 7.

การมีพัฒนาการในระดับต่ำ ไม่มีหลักฐานที่เป็นรูปธรรมที่จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของ ข้อบกพร่องในการเฝ้าระวัง ควบคุมและตรวจตราด้านการทำประมงกับการไร้ขีดความสามารถ และโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่ดี ประเทศไทยไม่เคยแย้งว่า ข้อจำกัดของการพัฒนามีผลต่อ ความสามารถในการดำเนินการติดตาม ควบคุมและเฝ้าระวัง (MCS) ที่เข้มแข็ง และเมื่อเร็ว ๆ นี้ (พฤศจิกายน 2557) (ประเทศไทย) ยังได้ขอรับการสนับสนุนจากสหภาพยุโรปเพื่อใช้ในการ ปรับปรุงรูปแบบการตรวจสอบย้อนกลับ และใบอนุญาตการจับสัตว์น้ำ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีการตอบรับในเชิงบวกต่อคำขอดังกล่าว

Account taken of the above UNHDI ranking and observations during the 2011 to 2014 visits, no evidence suggests that the failure of Thailand to discharge its duties under international law is the result of low levels of development. No tangible evidence exists to correlate shortcomings in fisheries monitoring, control and surveillance with poor capacity and infrastructure. Thailand has never argued that development constraints affect their ability to deliver strong MCS and only recently (November 2014) requested support from the EU to improve traceability and catch certification schemes. The Commission has responded positively on this general request.

- (91) ในมุมมองของสถานการณ์ที่อธิบายไว้ในส่วนนี้ และบนพื้นฐานของทุกองค์ประกอบ ของข้อเท็จจริงที่รวบรวมโดยคณะกรรมการฯ เช่นเดียวกับหลักฐานข้อชี้แจงทั้งหมดที่ จัดทำขึ้นโดยประเทศไทย จึงเห็นควรระบุตามข้อกำหนดของกฎระเบียบ IUU ข้อ 31 (7) ว่า ระดับการพัฒนาประเทศของประเทศไทย ไม่มีผลต่อสถานะการพัฒนาและประสิทธิภาพโดยรวมใน การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการประมงของไทย

In view of the situation explained in this Section and on the basis of all the factual elements gathered by the Commission as well as all the statements made by the country, it could be established, pursuant to Article 31(7) of the IUU Regulation, that the development status and overall performance of Thailand with respect to fisheries management are not impaired by its level of development.

4. ข้อสรุปเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการประกาศให้เป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ
CONCLUSION ON THE POSSIBILITY OF IDENTIFICATION AS A NON-COOPERATING THIRD COUNTRY

- (92) ในมุมมองของข้อสรุปในเรื่องเกี่ยวกับความล้มเหลวของประเทศไทยในการปฏิบัติ หน้าที่ตามพันธกรณีของกฎหมายสากล ทั้งในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า รัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของตลาด และการดำเนินการเพื่อป้องกัน ยับยั้งและกำจัดการทำประมงแบบ

IUU ประเทศไทยที่ควรจะได้รับแจ้งเตือนให้ทราบ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 32 ของกฎระเบียบ IUU ว่า ความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะถูกระบุโดยคณะกรรมการฯ ว่าเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการกระทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม

In view of the conclusions reached with regard to the failure of Thailand to discharge its duties under international law as flag, port, coastal or market State and to take action to prevent, deter and eliminate IUU fishing, that country should be notified, in accordance with Article 32 of the IUU Regulation, of the possibility of being identified by the Commission as a non-cooperating third country in fighting IUU fishing.

- (93) ตามกฎระเบียบ IUU ข้อ 32 (1) ของคณะกรรมการฯ ควรแจ้งให้ประเทศไทยทราบถึงความเป็นไปได้ที่จะถูกระบุว่าเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือ คณะกรรมการฯ ควรใช้กรรมวิธีการทูต (ยื่นหนังสือแจ้งเตือน-ผู้แปล) ทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 32 ของกฎระเบียบ IUU ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย เพื่อประโยชน์ในการบริหาร ควรกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมที่ประเทศไทยจะสามารถทำหนังสือชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคำประกาศแจ้งเตือน และแก้ไขสถานการณ์

In accordance with Article 32(1) of the IUU Regulation, the Commission should notify Thailand of the possibility of being identified as a non-cooperating third country. The Commission should also take all the *démarches* set out in Article 32 of the IUU Regulation with respect to Thailand. In the interest of sound administration, a period should be fixed within which that country may respond in writing to the notification and rectify the situation.

- (94) นอกจากนี้ การแจ้งเตือนไปยังประเทศไทยถึงความเป็นไปได้ที่จะถูกระบุว่าเป็นประเทศที่คณะกรรมการฯ พิจารณาว่าเป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือตามวัตถุประสงค์ในคำวินิจฉัยนี้ จะไม่เป็นการขัดขวางหรือนำมาซึ่งขั้นตอนใดโดยอัตโนมัติที่จะดำเนินการต่อไปโดยคณะกรรมการฯ หรือคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุ และการจัดทำรายชื่อประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือ

Furthermore, the notification to Thailand of the possibility of being identified as a country which the Commission considers to be non-cooperating for the purposes of this Decision does neither preclude nor automatically entail any subsequent step taken by the Commission or the Council for the purpose of the identification and the establishment of a list of non-cooperating countries,

ได้พิจารณา ดังที่กล่าวมาข้างต้น

HAS DECIDED AS FOLLOWS:

บทความเฉพาะ / ข้อบังคับ เฉพาะ

Sole Article

ประเทศไทยจะได้รับแจ้งถึงความเป็นไปได้ที่จะถูกระบุโดยคณะกรรมการฯ ว่าเป็นประเทศที่สามที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม

Thailand shall be notified of the possibility of being identified by the Commission as a non-cooperating third country in fighting illegal, unreported and unregulated fishing.

ทำที่ กรุงบรัสเซลส์ วันที่ 21 เมษายน 2558

Done at Brussels, 21 April 2015.

ในนามคณะกรรมการยุโรป

Karmenu VELLA

กรรมาธิการยุโรป

For the Commission

Karmenu VELLA

Member of the Commission